

HISTORIA

FACTUM - CREATO - CHARISMA

FAKTY – TWORZENIE - CHARYZMA

Mocno zakorzenioną w historii ludzkości tradycją jest uwiecznianie dla potomności biografii wybitnych osób.

Prekursorzy dzisiejszej kolekcji biografii kojarzą się już z antykiem. Żywoty spisane przez filozofa i pisarza Plutarcha stanowią dla wielu ludzi naszych czasów ważne źródło wiedzy. W okresie renesansu Filippo Villani opublikował „vite” na wzór greckich biografii zbiorowych. Traktuje w niej Florencję jak wielką rodzinę, której najwybitniejszym dzieciom stawia pomnik.

W roku 1849 powstała w Wielkiej Brytanii pierwsza encyklopedia osobistości, która poświęcona była brytyjskiej rodzinie królewskiej, arystokracji, politykom, rycerzom i oficerom.

W roku 1897 ukazało się pierwsze nowożytne dzieło kuzynów Black w Anglii. Po raz pierwszy opublikowane zostały w niej biografie osobistości z różnorodnych grup zawodowych.

Britishpedia spogląda teraz wstecz na ponad 160-letnią tradycję, w której zebrano biografie znanych i odnoszących sukcesy osób.

Celem serii Britishpedia jest stworzenie renomowanego leksykonu o ludziach sukcesu, nowoczesnego serwisu społecznościowego, który będzie odpowiadał dzisiejszemu duchowi czasu.

W tym celu Britishpedia zgromadziła wykwalifikowany zespół, który gwarantuje sukces naszej codziennej pracy i wsparcie członkom naszej społeczności. Każdego dnia współpracownicy wydawnictwa pracują nad tym, by wyszukać historie ludzi sukcesu, przeprowadzać z nimi osobiste wywiady i tym samym oddać czytelnikom do dyspozycji niezwykle wartościowy, wiarygodny leksykon biograficzny.

CZĘŚĆ BIOGRAFICZNA

Adamczyk Teresa

O: lekarz specjalista psychiatra; **B:** 27.03.1961; **P:** Janina 1937-1986 - pielęgniarka, Mieczysław 1934-2007 - starszy felczer medycyny; brat Ireneusz Szczepański 1960 - lekarz chorób wewnętrznych, Kierownik Ośrodka Zdrowia w Wólce Pełkińskiej; **MS:** Janusz 1959 - lekarz specjalista psychiatra, wieloletni Ordynator Oddziału Psychiatrii Sądowej o Wzmocnionym Zabezpieczeniu w Specjalistycznym Psychiatrycznym Zespole Opieki Zdrowotnej w Jarosławiu, obecnie Kierownik Opieki Środowiskowej dla Osób z zaburzeniami psychicznymi w Przychodni Specjalistycznej w Przemyślu; **Ch:** Tomasz 1987 - lekarz specjalista psychiatra, Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum w Krakowie, Wydział Lekarski; Marek 1989 - mgr. inż. informatyk programista komputerowy; Justyna 2003 - uczennica LO im. Mikołaja Kopernika w Jarosławiu; **E:** 1975 - 1979 Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja Kopernika w Jarosławiu; 1979 - 1986 Śląska Akademia Medyczna w Katowicach, Wydział Lekarski; 2011 studia podyplomowe Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum w Krakowie, Wydział Nauk o Zdrowiu, Zarządzanie Jednostkami Opieki Zdrowotnej ukończone z oceną bardzo dobrą; **Ca:** 1986 rozpoczęcie pracy w Specjalistycznym Psychiatrycznym Zespole Opieki Zdrowotnej w Jarosławiu; 1991 specjalizacja I stopnia z psychiatrii, egzamin w Krakowie; 1994 specjalizacja II stopnia z psychiatrii, egzamin w Warszawie; 1995-2006 Ordynator Oddziału Psychiatrycznego w Specjalistycznym Psychiatrycznym Zespole Opieki Zdrowotnej w Jarosławiu, 2006-2009 Ordynator Oddziału Psychosoma-

tycznego w 114 Szpitalu Wojskowym z Przychodnią w Przemyślu, 2009-2016 Ordynator Oddziału Psychiatrii Sądowej z Pododdziałem Psychiatrii Ogólnej w Specjalistycznym Psychiatrycznym Zespole Opieki Zdrowotnej w Jarosławiu, 2016 Centrum Zdrowia Psychicznego w Specjalistycznym Psychiatrycznym Zespole Opieki Zdrowotnej w Jarosławiu, Poradnia Zdrowia Psychicznego w Jarosławiu, 2020 Koordynator Oddziałów Psychiatricznych w SP ZOZ w Jarosławiu, 2021 - Zastępca Dyrektora Wojewódzkiego Podkarpackiego Szpitala Psychiatrycznego im. prof. Eugeniusza Brzezińskiego w Żurawicy, 2005-2007 nauczyciel akademicki z przedmiotu psychiatria na kierunku pielęgniarstwo w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu, 2020 wykładowca w Ośrodku Szkolącym Psychoterapeutów w Terapii Gestalt w Instytucie Treningu i Edukacji Gestalt w Rzeszowie, 2013 lekarz upoważniony przez Marszałka Województwa Podkarpackiego do oceny zasadności stosowania przysmusu bezpośredniego, Przewodniczący Składu Orzekającego Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie Podkarpackim, Prywatny Specjalistyczny Psychiatryczny Gabinet Lekarski w Jarosławiu, Zakład Opiekuńczo-Leczniczy w Centrum Opieki Medycznej w Jarosławiu, Dom Pomocy Społecznej dla Osób Dorosłych Chorych PsychicZNIE w Moszczanach i Wysocku oraz Dom Pomocy Społecznej dla Dzieci w Lubaczowie i Wielkich Oczach; **CO:** od 1995 roku biegle sądowny z zakresu psychiatrii oraz uzależnienia od alkoholu z listy SO w Przemyślu, w Rzeszowie, w Krośnie i w Tarnobrzegu; od 1997 roku członek Miejskiej Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Jarosławiu, 2000-2003 Przewodnicząca Miejskiej Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Jarosławiu, od 2003 roku do nadal Zastępca Przewodniczącego Miejskiej Komisji d/s Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Jarosławiu, od 2010 roku praca w Zespole Interdyscyplinarnym ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na terenie Miasta Jarosławia, członek Komisji Zdrowia powołanej przez Burmistrza Miasta Jarosławia; **CaSA:** współpraca z Rzecznikiem Praw Obywatelskich w Warszawie w charakterze eksperta w dziedzinie psychiatrii, zaangażowanie w organizację szkoleń specjalistycznych dla lekarzy (ogólnopolska konferencja „Bieszczadzkie Dni Psychia-

tryczne”), 2010 - 2016 przewodnicząca Dzielnic nr 1 w Jarosławiu, od 2010 roku praca społeczna w świetlicy środowiskowej im. Anny Jenke przy Kolegiacie pw. Bożego Ciała w Jarosławiu; **Aw:** 1998 Złota Odznaka Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach z okazji 50-lecia ŚIAM, 2014 list gratulacyjny od Burmistrza Miasta Jarosławia Andrzeja Wyczawskiego z okazji jubileuszu 5-lecia Oddziału Psychiatrii Sądowej z Pododdziałem Psychiatrii Ogólnej w SP ZOZ w Jarosławiu z podziękowaniem za profesjonalizm, zaangażowanie oraz ciężką pracę dla dobra pacjentów z najlepszymi życzeniami sukcesów w pracy zawodowej, szczęścia w życiu osobistym oraz ludzkiej wdzięczności za trud odpowiedzialnej pracy, list z gratulacjami i podziękowaniami od Burmistrza Miasta Jarosławia Waldemara Palucha za wieloletni udział w Pracach Zespołu Interdyscyplinarnego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na terenie Miasta Jarosławia; **Me:** Polskie Towarzystwo Psychiatryczne, Polskie Towarzystwo Psychiatrii Sądowej; **Ach:** od 2013 roku do nadal Zastępca Przewodniczącego Głównego Sądu Koleżeńskiego Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego w ZG PTP w Warszawie; 2013 - 2016 Zastępca Prezesa Oddziału Podkarpackiego Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, od 2016 roku Prezes Oddziału Podkarpackiego Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, w dniu 22.06.2002 roku na szkoleniu w Miedzeszynie zorganizowanym przez Forum Psychiatrów nt. „Efektywne prowadzenie praktyki lekarskiej z elementami zarządzania czasem” uzyskała najlepszy wynik w organizacji zarządzania czasem; **LS:** angielski, niemiecki, rosyjski; **H:** podnoszenie kwalifikacji, nauka języków obcych, podróże, fotografia, film, sport, muzyka, moda, projektowanie wnętrz; **PMM:** 1978 powołanie do kadry narodowej juniorek w koszykówce, 1986 ukończenie studiów, ślub, przyjsięcie na świat dzieci (1987, 1989, 2003), ich osiągnięcia, chwile spędzone z rodziną i przyjaciółmi, 2013 - I Miejsce w XIV Podkarpackiej Olimpiadzie tenisa stołowego, 2016 - I miejsce w turnieju tenisa ziemnego lekarzy psychiatrów; **OA:** komputer, znajomość MS Office, samochód - prawo jazdy kat. B; **RoS:** pracowitość, punktualność, dobra organizacja, pokora, szacunek dla ludzi i szacunek u ludzi, wiara w sukces, propaguje zasady psychiatrii humanistycznej opartej na swoistej relacji pacjent-lekarz i na szacunku dla chorego psychicznie ■

Babiak Krystyna

dr **O**: radca prawny, doktor prawa pracy i wykładowca akademicki; **B**: Żnin, 07.11.1945; **P**: Tadeusz, przedsiębiorca 1917; Apolonia, z domu Paradowska 1919; **MS**: Jerzy 1943; prof. zw. dr. hab.; prodziekan ds. nauki (2008 - 2012) Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu; **Ch**: Monika 1973; dr hab. n. prawnych, prof. UMP, Kierownik Katedry Prawa Medycznego, Organizacji i Zarządzania w Opiece Zdrowotnej, Kierownik Zakładu Prawa Medycznego; Anna 1978; absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, osobowość telewizyjna, prezenterka, m.in. MTV Polska, Polsat Cafe, obecnie psychoterapeutka, współwłaścicielka Inner Garden; **E**: 1959 - 1963 Liceum Ogólnokształcące w Kępnie; 1963 - 1968 Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Prawa; 1970 - 1974 studia doktoranckie Prawa Pracy, UAM w Poznaniu; 1975 Obrona pracy doktoranckiej na temat „Problematyka pracy w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych”; **Ca**: 1968 - 1970 Aplikant, Sąd Wojewódzki w Poznaniu; 1974 - 1986 Aduktant w Instytucie Biblioteczno-naukowym i Informacji Naukowej w UAM Poznań; 1984 - 2000 Radca Prawny, Zespół Opieki Zdrowotnej Poznań - Jeżyce; 2000 - teraz Własna Kancelaria Prawna w Poznaniu; 1995 - teraz arbiter Sądu Polubownego przy Wielkopolskiej Izbie Przemysłowo-Handlowej; **CO**: kancelaria prawna; **CaSA**: Dźwięk Okręgowej Izby Radców Prawnych w Poznaniu (1995 - 2013); wicedziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych w Poznaniu (2016 - 2020); Wiceprezes Krajowej Rady Radców Prawnych (1995 - 2000 i 2007 - 2011); **Aw**: Złota Odznaka Honorowa Miasta Poznania 1979; Złota Odznaka ZNP 1986; Złota Odznaka „Zasłużony dla Samorządu Radców Prawnych” 1995; Złoty Krzyż Zasługi 1999; Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski 2012; Honorowa Odznaka Adwokatury Wielkopolskiej 2013; Odznaka Honorowa „Labor Omnia Vincit” za krzewienie idei pracy organizacyjnej 2013; Odznaka Honorowa „Za Zasługi dla Województwa Wielkopolskiego” 2013; Złoty Krzyż Zasługi Inwalidów Wojennych i Wojskowych 2013; Konfederatka - Przyjaciel Pracodawcy - nagroda Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej 2013; **LS**: rosyjski; **H**: turystyka, podróże; **OA**: od wielu lat inicjuje i wspiera liczne akcje mające na celu wprowadzenie do szkół podstawowych, gimnazjalnych i licealnych zajęć z zakresu popularyzacji i znajomości prawa; pod jej patronatem powstał bezpłatny poradnik „Prawoteczka” - prawo dla dzieci i młodzie-

ży; aktywnie udziela i wspiera również bezpłatne porady prawne dla małych przedsiębiorców i samozatrudnionych prowadzone w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Poznaniu *

Boguszewski Bohdan

prof. dr hab. sztuki **O**: polski dyrygent, dyrektor artystyczny Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego „Sacrum Non Profanum”, nauczyciel akademicki zatrudniony w Akademii Sztuki w Szczecinie i w Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu, promotor pięciu doktorantów sztuki muzycznej; dyrygował niemalże we wszystkich krajach Europy oraz w Stanach Zjednoczonych; **B**: Lipiany, 21.11.1949; **P**: Zbigniew Boguszewski - kierownik Kolumny Transportu Sanitarnego w Pyrzycach i Marianna z d. Rzepnikowska - pracownik Urzędu Miasta w Pyrzycach; doczekali się, wychowali i wykształcili dwóch synów: Bohdana i Krzysztofa oraz córkę Ewę; **MS**: Jolanta Boguszewska - mgr pedagogiki specjalnej, nauczycielka, córka Stanisława i Henryki; **Ch**: Bohdan Marek 1976 - muzyk, stroiciel organów; Anna Maria 1983 - psycholog; wnuki: Dorian, Maja, Jan i Idalia; **GrA**: przodkowie ze strony ojca, dziadkowie: Kazimierz Boguszewski urodzony w 1895 w Strzelcach Wielkich i Maria z d. Rebekowska urodzona w 1990 w Wilnie; Kazimierz Boguszewski ukończył średnią szkołę salezjańską w Oświęcimiu w zawodzie ślusarz (tam też uczył go muzyki późniejszy kardynał i prymas Polski na emigracji, August Hlond); w Wilnie wstąpił do Legionów marszałka Józefa Piłsudskiego, będąc w 5. Pułku Piechoty, grał również w tamtejszej orkiestrze na kornecie, jako wykształcony ślusarz wykonywał kotły i stroił dzwony rurowe dla orkiestry Polskiego Radia w Wilnie; poznał tam swoją żonę Marię; 1 września wybuchła druga wojna światowa, Kazimierz wziął udział w Kampanii Wrześniowej podczas wojny obronnej, trafił do nie-

woli sowieckiej i został wywieziony do Kazachstanu, skąd powrócił do Polski dopiero po wojnie; po powrocie do kraju odnajdując swoją rodzinę w Lipianach w dawnym województwie szczecińskim (obecnie zachodniopomorskie); pracował jako ślusarz w Cukrowni w Kluczewie k. Stargardu; Maria Boguszewska zajmowała się prowadzeniem domu; wśród znaczących osobistości rodu Boguszewskich wymienia się krakowskiego księdza, Brunona Boguszewskiego, który w okresie drugiej wojny światowej, wykorzystując swoją pozycję w kościele rzymskokatolickim, ratował żydowskie dzieci, wystawiając im aryjskie oraz polskie świadectwa i szukał dla nich bezpiecznego schronienia; jego działania zostały docenione przez Instytut Yad Vashem, gdzie wśród ponad 20 drzewek upamiętniających polskich księży ratujących Żydów, jest także drzewko upamiętniające księdza Brunona Boguszewskiego; przodkowie ze strony matki: Józef Rzepnikowski i Weronika z d. Lach, pochodzili z Gostynia i Wtarczy, byli rolnikami, doczekali się i wychowali Józefa, Eugeniusza, Kazimierza, Mariannę i Marianą; **E**: 1956 - 1963 Szkoła Podstawowa im. Tadeusza Kościuszki w Lipianach; 1963 - 1967 Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki w Lipianach; 1967 - 1969 Studium Nauczycielskie na kierunku muzycznym w Szczecinie; w 1975 ukończył Wydział Wychowania Muzycznego Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Poznaniu; w 1984 ukończył Wydział Kompozycji Dyrygentury i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu; studia w klasie dyrygentury symfonicznej odbył u prof. Renarda Czajkowskiego, natomiast tajniki dyrygentury kantatowej i oratoryjnej pogłębiał w klasie prof. Stefana Stulgrosza; w 2004 ukończył także studia podyplomowe w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem w Pomorskiej Filii Polskiej Fundacji Promocji Kadr; **Ca**: 1980 - 1986 współpracą z Państwowym Teatrem Muzycznym w Szczecinie, jako chórmistrz, kierownik chóru i dyrygent, przygotowując chór do premiery opery Stanisława Moniuszki „Straszny Dwór”; 1986 - 1988 dyrygent Państwowej Opery w Bydgoszczy; 1988 - 1991 kierownik muzyczny oraz dyrygent Opery i Operetki w Szczecinie; dyrygował m.in. następującymi dziełami „Straszny Dwór”, „Halka”, „Flis i Verbum Nobile” S. Moniuszki, „Traviata” i „Rigoletto” G. Verdiego, „Madame Butterfly”, „Tosca”, „Cyganeria” G. Pucciniego, „Eugeniusz Oniegin” P. Czajkowskiego, „Carmen” G. Bizeta, „Cyrulik Sewilski” G. Rossiniego, „Wesoła Wdówka”, „Cygańska miłość” F. Lehara, „Baron cygański” J. Straussa, „Ptasznik z Tyrolu” K. Zellerera; dyrygował koncertami oraz przedstawieniami operowymi w kraju

oraz poza Polską, m.in. w Austrii, Belgii, Bułgarii, Danii, Holandii, Niemczech, Norwegii, na Węgrzech, we Włoszech, Szwajcarii oraz w Stanach Zjednoczonych; 1976 - 2002 był dziekanem Wydziału Dyrygentury Chóralnej Edukacji Muzycznej i Muzyki Kościelnej Szczecińskiej Filii Poznańskiej Akademii Muzycznej; 1977 - 2010 pracował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Szczecinie; do 2010 pełnił funkcję kierownika Zakładu Muzyki i Katedry Edukacji Artystycznej na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Szczecińskiego, pełniąc jednocześnie funkcję dyrektora muzycznego tej uczelni; utworzył w strukturach US dwa kierunki studiów: edukację artystyczną w zakresie sztuki muzycznej i muzykologię oraz studia podyplomowe w zakresie muzykoterapii; kierunki te miały decydujące znaczenie dla powstania nowej szczecińskiej uczelni Akademii Sztuki; **Aw:** Złoty i Bursztynowy Krzyż Zasługi; Medal Komisji Edukacji Narodowej; Srebrny i Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”; Wielki Order Świętego Ottona z Bambergu; Złoty Gryf Pomorski; Nagroda Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego PRO ARTE; Zachodniopomorski Nobel w Dziedzinie Nauk Artystycznych; **Me:** Senat Obywateli Szczecina; Stowarzyszenie Rodziców Dzieci Chorych na Białaczkę i inne Choroby Nowotworowe, Pomorskie Stowarzyszenie Instrumentalistów Academia; **Ach:** założyciel w 1992 Pomorskiego Stowarzyszenia Instrumentalistów Academia, które w 2000 decyzją Jana Nowaka-Jeziorańskiego i Aleksandra Zolla, honorowych przewodniczących ogólnopolskiej kapituły, otrzymało prestiżową nagrodę „Pro Publico Bono”; w 1993 dyrygował, po raz pierwszy w Polsce, koncertową wersją opery G. Gershwin „Porgy and Bess”; polskie prawykonywanie tego dzieła poprowadził z utworzoną przez siebie Orkiestrą Academia, z którą we współpracy z firmami fonograficznymi DUX i Acte Preable, nagrał dziesięć płyt kompaktowych wśród których wyjątkowe miejsce zajmuje Symfonia h-moll op.24 „Polonia” Ignacego Jana Paderewskiego, którą nagrał z Orkiestrą Symfoniczną Narodowej Filharmonii Lwowskiej; jest twórcą i kierownikiem artystycznym cyklu koncertów „Przez muzykę do świata wartości”; dyrygował w koncertach organizowanych m.in. w Kopenhaskim Konserwatorium Królewskim, Berlińskiej Filharmonii, Studiu Koncertowym im. Witolda Lutosławskiego Polskiego Radia (transmisja w Programie II PR), w Laeisshalle siedzibie Hamburskich Filharmoników, na Światowym Festiwalu Orkiestr Kameralnych i Symfonicznych we Florencji, a także w nowojorskich salach Lincoln Center, Carnegie Hall, we Lwowskiej Filharmonii Narodowej; w ponad 50-letniej

karierze artystycznej dyrygował ponad 1000 koncertów zarówno w kraju jak i za granicą, w tym m.in. koncert z okazji 100 rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości, zorganizowany przez MSZ Rzeczypospolitej Polskiej oraz Biuro Polonii w Berlinie; **LS:** niemiecki, angielski, rosyjski; **H:** jazda na nartach, udział w rajdach starych samochodów, jazda rowerem, jazda na łyżwach, podróże, literatura beletrystyczna, czytanie partytur, muzyka klasyczna poważna, jazz; **PMM:** utworzył w 2005 wraz kompozytorem prof. Markiem Jasińskim oraz muzykologiem i pianistą dr. Mikołajem Szczęsnym Międzynarodowy Festiwal Muzyczny „Sacrum Non Profanum”, którego program w 2010 dedykowany był Fryderykowi Chopinowi, zaś w następnych latach m.in. Markowi Jasińskiemu, Henrykowi Mikołajowi Góreckiemu, Krzysztofowi Pendereckiemu, Wojciechowi Kilarowi, Karolowi Szymanowskiemu, Witoldowi Lutosławskiemu, Andrzejowi Panufnikowi, Ignacemu Janowi Paderewskiemu, Stanisławowi Moniuszce i św. Janowi Pawłowi II w setną rocznicę Jego urodzin.; bardzo ważnym wydarzeniem w 2013 był udział w festiwalu Krzysztofa Pendereckiego w obecności którego dyrygował monumentalne dzieło mistrza: „Powiało na mnie morze snów, pieśni zadumy i nostalgii”; zaproszony wraz z Orkiestrą „Academia” przez organizatorów Festiwalu Chopinowskiego w Nowym Jorku, poprowadził koncerty w Stanach Zjednoczonych z okazji zamknięcia obchodów 200 rocznicy urodzin Fryderyka Chopina w prestiżowych nowojorskich salach koncertowych Lincoln Center i Carnegie Hall ■

Bręborowicz Jan

prof. dr hab. n. med. **O:** lekarz medycyny, specjalista histopatolog, nauczyciel akademicki, profesor, konsultant w zakresie histopatologii w Wielkopolskim Centrum Onkologii w Poznaniu; **B:** Waśniów (pow. Opatów), 04.11.1942; **P:** Henryk

1909 - 1973 - lekarz, specjalista ginekolog położnik, prof. dr hab. n. med.; **Alfreda** - lekarz medycyny, specjalista pediatra, dr n. med.; **MS:** Danuta z Ruskiewiczów, dr n. med., lekarz, specjalista histopatolog; **Ch:** Anna - lekarz medycyny; **Piotr** - lekarz medycyny, specjalista kardiolog; wnuki: Marcin i Krzysztof; **Gra:** ojciec Henryk Bręborowicz pionier perinatologii w Polsce; stryj po mieczu Stefan Bręborowicz - zawodowy oficer Wojska Polskiego, powstaniec wielkopolski, żołnierz Brygady Podhalańskiej podczas II wojny światowej, walczył m.in. o Narvik i Monte Cassino; **E:** 1959 - maturą, I LO im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu; 1965 - dyplom na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu; 1969 specjalizacja I stopnia w zakresie anatomii patologicznej; 1971 - doktorat, AM w Poznaniu; 1972 - specjalizacja II stopnia w zakresie patomorfologii; 1975 - habilitacja, AM w Poznaniu; 1988 - tytuł profesora nauk medycznych nadany przez Prezydenta RP; **Ca:** 1965 - 1967 podyplomowy staż zawodowy; 1967 - 2013 Akademia Medyczna w Poznaniu (od 2004 Uniwersytet Medyczny), Wydział Lekarski, kolejno asystent, starszy asystent, adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny i od 1993 profesor zwyczajny w Katedrze i Zakładzie Anatomii Patologicznej (później Zakładzie Patomorfologii Klinicznej); od 1988 w Zakładzie Patologii Nowotworów Katedry Onkologii Akademii Medycznej, 1988 - 2013 kierownik Zakładu; naukowo zajmuje się diagnostyką histopatologiczną nowotworów, a szczególnie markerami nowotworowymi, promotor 5 ukończonych doktoratów; stypendysta naukowy: 1972 - 1973 British Council w Londynie, 1978 - 1979 Japan Society for Promotion of Science w Sapporo oraz 1983 Alberta Heritage Foundation w Calgary w Kanadzie; odbył także liczne staże naukowe w Protein Laboratory Kopenhaga, Dania; przez lata przewodniczący poznańskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Onkologicznego; przewodniczący polskiego oddziału Międzynarodowej Akademii Patologii; członek założyciel i działacz Lions Club Poznań oraz Lions Club Rotunda, przez kilka kadencji prezydent obu tych klubów; równoległe od 1995 prowadzi własny gabinet lekarski w Poznaniu; **WaCW:** autor i współautor ok. 100 publikacji naukowych w Polsce i za granicą; **Aw:** Tytuł Honorowy „Zasłużony dla Miasta Poznania”; Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski; **Me:** Polskie Towarzystwo Onkologiczne; Polskie Stowarzyszenie Patologów; Międzynarodowa Akademia Patologii; European Society of Pathology; Lions Club Poznań; Lions Club Rotunda; **Ach:** wieloletnie, aktywne badania nad mikroheterogennością α -fetoproteiny; **LS:** angielski; **H:** turystyka ■

Bruski Rafał Piotr

mgr inż. **O:** Prezydent Miasta Bydgoszczy; **B:** Bydgoszcz, 01.07.1962; **P:** Witold; Maria z d. Szafrńska; **MS:** Alicja z d. Marek - technik elektroradiolog; **Ch:** Joanna 1993 - wielokrotna mistrzyni Polski oraz medalistka Mistrzostw Świata i Europy w kajakarstwie; Tomasz 1989 - mgr ekonomii, absolwent UMK w Toruniu, MBA Akademia Koźmińskiego w Warszawie; **GrA:** dziadek Leon Szafrński 1899 - 1973 uczestnik bitwy polsko-bolszewickiej 1919 - 1920; **E:** 1977 - 1981 VI LO im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy; 1981 - 1986 Wyższa Szkoła Morska (obecnie Uniwersytet Morski) w Gdyni, Wydział Nawigacyjny, kierunek transport morski; 1994 - 1998 Akademia Ekonomiczna w Poznaniu, kierunek finanse i bankowość (studia licencjackie); 1993 - 1994 studia podyplomowe w zakresie rachunkowości i finansów, Akademia Ekonomiczna w Poznaniu; 2001 - 2002 studia podyplomowe w zakresie prawa podatkowego Unii Europejskiej, UMK w Toruniu; 2005 - uprawnienia do wykonywania zawodu doradcy podatkowego; **Ca:** 1986 - 1992 Polskie Linie Oceaniczne w Gdyni, starszy marynarz 1986 - 1987, asystent pokładowy 1987 - 1989, trzeci oficer 1989 - 1991, drugi oficer 1991 - 1992; 1994 - 2005 Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy, starszy referendarz, 1996 - 1988 komisarz skarbowy, 1998 - inspektor kontroli skarbowej; 2005 - 2006 własna działalność gospodarcza: Kancelaria Doradcy Podatkowego w Bydgoszczy; 2006 - 2007 Urząd Miasta Bydgoszczy, zastępca Prezydenta Miasta; 2007 - 2010 Kujawsko-Pomorski Urząd Wojewódzki w Bydgoszczy, Wojewoda Kujawsko-Pomorski; 2010 - nadal Prezydent Miasta Bydgoszczy; **Aw:** Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski 2014; Odnazka „Zasłużony Honorowy Dawca Krwi” I stopnia 1997 (do tej pory oddanych ponad 30 litrów krwi); **Me:** Stowarzyszenie Metropolia Bydgoszcz, inicjator powsta-

nia, współzałożyciel w 2016, prezes Zarządu 2016 - nadal; Towarzystwo Miłośników Miasta Bydgoszczy 2017 - nadal; Platforma Obywatelska RP 2006 - nadal, członek Zarządu Powiatu PO w Bydgoszczy 2010 - nadal; **Ach:** rodzina; działalność i rozwój Stowarzyszenia Metropolia Bydgoszcz, w tym m.in. Metropolitalna Karta Seniora, wspólna promocja gospodarcza, rozwój transportu publicznego na terenie metropolii; rozwój gospodarczy i zdynamizowanie rozwoju miasta, w tym m.in. realizacja 10 największych inwestycji w historii samorządowej miasta w okresie prezydentury; zbudowanie zespołów doradczych w określonych dziedzinach, w tym m.in. uspołecznienie procesów zarządzania miastem; włączenie mieszkańców miasta do współdecydowania o funkcjonowaniu miasta i kierunkach jego rozwoju; **LS:** angielski; **H:** sport, turystyka górską i rowerową, brydż sportowy; **PMM:** założenie rodziny 1987; narodziny dzieci; decyzja o zmianie profilu zawodowego 1992; wejście do życia publicznego 2006; decyzja o udziale w wyborach i objęcie stanowiska Prezydenta Miasta Bydgoszczy 2010; **RoS:** uczciwość, prawdomówność; **Web:** www.facebook.com/rafal-bruski, www.instagram.com/rafalbruski, www.twitter.com/RafalBruski ■

Byrski Leszek

lek. med. **O:** uznany urolog, kierownik Oddziału Urologii z Onkologią w Szpitalu im. G. Narutowicza w Krakowie; **B:** Kraków, 01.02.1953; **P:** Władysław był teletechnikem w Krakowskim Przedsiębiorstwie Robót Telekomunikacyjnych, w czasie okupacji niemieckiej żołnierzem Września 1939 roku, później członkiem AK ps. „Radosław”, aresztowany przez gestapo został zesłany do Gross-Rosen; te wydarzenia opisał w wydanej pośmiertnie w 2017 r. książce „Wspomnienia z przeżyć okupacji niemieckiej w latach 1939-1945”. Jadwiga z d. Kubitz zesłana na roboty przymusowe do Fabryki Amunicji

we Wrocławiu, ale po akcji sabotażu w fabryce i przesłuchaniu całej zmiany na gestapo w Berlinie, została zesłana do Ravensbrück, po ewakuowaniu więźniów przed nadchodzącą Armią Czerwoną została osadzona w Bergen-Belsen, wolność odzyskała po wyzwoleniu obozu przez Anglików i Amerykanów, wtedy poznała przysięgłego męża, który również był wcześniej ewakuowany z innymi więźniami z Gross Rosen do Bergen Belsen; **MS:** Bożena z d. Plewniak, farmaceutka (zm. w 2001), Małgorzata z d. Mika jest z wykształcenia położną; **Ch:** Izabela 1980 - absolwentka Collegium Medicum UJ z tyt. lek.med., spec. anestezjolog, Magdalena 1984 - absolwentka UP Kraków z tyt. mgr pedagogiki, Aleksandra 1996 - posiada licencjat z biotechnologii w UJ i jest studentką embriologii klinicznej na Uniwersytecie w Oxfordzie i studentką Wydz. Instrumentalnego AM w Krakowie w klasie fortepianu pod kierunkiem prof. Marioli Cieniawy; wnuki: Michał, Marek, Liliana oraz nowonarodzony Władysław; **GrA:** dziadek Józef Kubitz był zesłańcem syberyjskim; **E:** 1978 - lek. med. na AM w Krakowie; 1981 - I st. specjalizacji z chirurgii; 1986 - II st. specjalizacji z urologii; 1981 - napisana praca doktorska ale nie obroniona z powodu wyjazdu promotora w związku sytuacją polityczną; **Ca:** 1978 - 1981 staż i mł. asystent w III Klinice Chirurgicznej na bazie Szpitala im. G. Narutowicza; od 1982 po przyjęciu propozycji doc. Jana Krakowskiego, asystent, od 1986 st. asystent, lek. spec. na Oddziale Urologii w Szpitalu Miejskim Specjalistycznym im. Gabriela Narutowicza w Krakowie, pełniąc funkcję od 2005 zastępcy kierownika a od 2018 kierownika Oddziału Urologii z Onkologią z wyjątkiem lat 1989 - 1991 i pracy za granicą jako lek. spec. i ordynator utworzonego przez siebie Oddziału Urologii w szpitalu El-Hurria w Tobruku w Libii; równolegle prywatną praktykę lekarską w Szpitalu Zakonu Bonifratrów im. Św. Jana Grandego w Krakowie i Poradni NFZ w Bochni; naukowe pobyty zagraniczne: 1994 półroczny staż w szpitalu Forde i miesięczne szkolenie w szpitalu uniwersyteckim w Bergen, Norwegia; **Me:** członek Polskiego Towarzystwa Urologicznego; od 2018 prezes Fundacji na Rzecz Rozwoju Urologii; **Ach:** uzyskanie specjalizacji z urologii, zostając najmłodszym urologiem w Polsce; bogate doświadczenie zawodowe zdobyte w Libii i Norwegii; udział w licznych międzynarodowych kongresach, w tym kilkukrotnie w USA m.in. w 2000 roku udział w cyklu szkoleń na temat leczenia raka prostaty Nowym Jorku, w 2008 w Orlando na Florydzie, w 2009 w Chicago, w 2005 i 2015 dwukrotnie na kongresie w Buenos Aires, w 2011 w Waszyngtonie oraz w 2007 w Adelajdzie w Australii, w 2009 w Szanghaju

w Chinach, w 2011 w Kioto w Japonii, w 2013 w Limie, w Peru, w 2012 w Brisbane w Australii; wprowadzenie w Oddziale kierowanym przez siebie nowoczesnych metod leczenia w postaci laparoskopowego leczenia raka prostaty; zaangażowanie w działalność na rzecz kierowanej Fundacji i pozyskiwanie funduszy na zakup nowoczesnego medycznego sprzętu na oddział urologii; **LS:** angielski, rosyjski; **H:** astronomia i astronautyka, literatura szczególnie science fiction, siłownia, turystyka zagraniczna; **PM:** specjalizacja z urologii, pobyt w Libii i samodzielna praca na utworzonym oddziale, poznanie wielu ciekawych ludzi, w tym swoich mistrzów m.in. prof. Mieczysława Poltowskiego, doc. Jana Krakowskiego, dr Marka Gałki, objęcie funkcji kierownika oddziału urologii z onkologią; **RoS:** wrażliwość na człowieka, empatia, szczęście, ciągle pogłębianie wiedzy ■

Domaradzki Józef

O: adwokat; **B:** Kraków, 09.11.1948; **P:** Helena 1930 - 1990; Stefan 1927; **MS:** Cecylia 1950 - radca prawny; **Ch:** Justyna 1978 - adwokat; **GrA:** dziadek Stanisław Kowalik, działacz społeczny gminy Czernichów; **E:** 1963 - 1969 Technikum Budowlane w Krakowie (technik budownictwa wodnego); 1970 - 1975 Uniwersytet Jagielloński, Wydział Prawa i Administracji; **Ca:** 1975 - przyjęty na aplikację sądową w Kielcach, ale po przeniesieniu miejsca odbywania aplikacji do Radomia zmienił wybór aplikacji na aplikację radcowską w Kielcach, którą odbył w latach 1978 - 1980; w latach 1976 - 1980 zajmował różne stanowiska w kieleckich przedsiębiorstwach budowlanych; w 1980 ukończył aplikację radcowską; po ukończeniu aplikacji od roku 1990 wykonywał zawód radcy prawnego w ramach stosunków pracy, a w 1990 r. założył samodzielną kancelarię radcowską; w 1993 Kancelarię zasiłowała radca prawny Cecylia Domaradzka; w 2007 r. zmienił zawód

radcy prawnego na adwokata poprzez uzyskanie w tymże roku wpisu na listę Adwokatów Świętokrzyskiej Izby Adwokackiej w Kielcach i od tamtej pory Kancelaria działa w formie spółki cywilnej - Kancelaria Adwokacko-Radcowska D&D; **CO:** ścisła współpraca z partnerską Kancelarią Adwokacką - adwokat Justyny Domaradzkiej-Karasz, która po skończeniu studiów na Uniwersytecie Jagiellońskim, do ukończenia aplikacji adwokackiej pracowała w Kancelarii „D&D” S.C., zaś po zdaniu egzaminu adwokackiego podjęła trud prowadzenia samodzielnie Kancelarii Adwokackiej; **CaSA:** po ustawowym uregulowaniu zawodu radcy prawnego, na początku lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku, współtworzył strukturę lokalnego samorządu radcowskiego w Kielcach; wieloletni sekretarz i członek władz OIRP w Kielcach; w strukturach samorządu adwokackiego od kilku lat zastępca rzecznika dyscyplinarnego ORA w Kielcach; **Aw:** Brązowy Krzyż Zasługi; **Me:** współzałożyciel w 2007 Stowarzyszenia Miłośników Szwejka i Sztuk Wszelakich w Kielcach; **LS:** rosyjski; **H:** literatura; kultura i sztuka; turystyka piesza, ze szczególnym uwzględnieniem Ziemi Świętokrzyskiej i Bieszczad; **PM:** ślub; przenosiny z Krakowa do Kielc; narodziny córki; własna kancelaria; **RoS:** siła charakteru w połączeniu z kompetencjami; **Web:** www.didkancelaria.pl ■

Drukala-Dziurman Justyna

prof. dr hab., dr hab. **O:** uznana w świecie specjalistka w zakresie inżynierii tkankowej skóry, prekursorka badań nad żywym ekwiwalentem skóry, pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Jagiellońskiego, kierownik Banku Komórek w Zakładzie Biologii Komórek na Wydziale Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii i kierownik Banku Komórek w Małopolskim Centrum Biotechnologii w Krakowie; **B:** Kraków, 09.07.1970; **P:** Czesław i Kazimierz z d. Zawalska; **MS:** Artur Dziurman - absolwent PWST w Krako-

wie z tyt. mgr sztuki, uznany aktor teatralny, filmowy i telewizyjny, reżyser i scenarzysta, założyciel i fundator ITAN Integracyjnego Teatru Aktora Niewidomego w Krakowie; **E:** 1993 - mgr biologii w UJ Kraków; 1999 doktorat i 2012 habilitacja w UJ Kraków; 2020 - tytuł profesora n. medycznych; **Ca:** od 1992 pracownik naukowo-dydaktyczny UJ w Krakowie, Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii, Zakład Biologii Komórek, począwszy od asystenta stażysty do profesora, pełniąc funkcję od 2010 roku kierownika Banku Komórek w Zakładzie Biologii i Komórek i kierownika Banku Komórek w Małopolskim Centrum Biotechnologii w Krakowie; pobytu zagranicą: staż asystencki w ICN Pharmaceuticals, Costa Mesa, California (1998) i staż naukowy w Department of Medicine, University of Louisville (2002); **WaCW:** 68 publikacji naukowych, w tym 46 prac oryginalnych, liczba cytowań 1213, liczba cytowań bez autocytacji 1185, IH=16, współczynnik wpływu IF=120, liczba punktów MNiSW=812; **Aw:** 2 Nagrody Rektora UJ za pracę dydaktyczną i naukową 1999, 2011; stypendium Rectorskiego Funduszu Stypendialnego 2005; Nagroda zespołowa MNiSW 2006; Brązowy Krzyż Zasługi 2007; nominacja do Nagrody Allianz 2010 w kat. nauka 2011; Złoty Otis 2017 za badania w dziedzinie inżynierii tkankowej; Portret Polskiej Medycyny w kat. Wydarzenie Rynku Zdrowia 2018 za uratowanie życia 20-letniego pacjenta, którego ciało zostało poparzone w 95 procentach; **Me:** członek, w 2009 - 2015 sekretarz Polskiego Towarzystwa Biologii Komórki, członek założyciel w 2011 Polskiego Towarzystwa Medycyny Regeneracyjnej, członek Europejskiego Towarzystwa Banków Tkanek, Polskiego Towarzystwa Biomateriałów i Krajowej Rady Transplantacyjnej - Zespół ds. Strategii Rozwoju; **Ach:** główne zainteresowania naukowo-badawcze: inżynieria tkankowa, rekonstrukcja tkanek poza organizmem, badania nad komórkami macierzystymi skóry dla zastosowań klinicznych; opracowanie metod i strategii leczenia ran z wykorzystaniem produktów inżynierii tkankowej, ratujących życie ciężko poparzonych pacjentów; stworzenie laboratoriów hodowli tkanek ludzkich i po raz pierwszy w Polsce wykorzystanie ich do wytworzenia produktów inżynierii tkankowej; pierwszy udany przeszczep komórek skóry wyhodowanych przez siebie dla małego oparzonego pacjenta w 1995 roku; koordynacja organizacji Pracowni Hodowli Komórek w Centrum Leczenia Oparzeń w Siemianowicach Śląskich; organizacja dwóch Banków Komórek i uzyskanie pozwolenia Ministra Zdrowia na działalność banków w zakresie pobierania, przetwarzania, magazynowania i dystrybucji komórek i tkanek, zgody Głównego Inspek-

tora Farmaceutycznego na wytwarzanie produktów leczniczych, dzięki oprowaniu i wdrożeniu systemu zapewnienia jakości w Bankach Komórek; współpraca z jednostkami klinicznymi w Krakowie; kierowanie 5 projektami naukowo-badawczymi krajowymi, ostatnim w ramach Narodowego Programu Rozwoju Medycyny Transplantacyjnej 2011 - 2020 „Przygotowanie do przeszczepienia autologicznych hodowanych komórek naskórka”, „Przygotowanie do przeszczepienia autologicznych hodowanych komórek chrząstki pobranych od żywego dawcy” oraz główny wykonawca 9 i wykonawca 2: European Commission the Fifth Framework programme- centre of Excellence in Molecular Biotechnology- Integration of Education and Research (2002 - 2003) i Stem Cell Therapeutic Excellence Centre EU (2002-2005); wypromowanie 1 doktora (dwa w trakcie) i recenzowanie 8 prac doktorskich 2 habilitacji; współautorstwo podręcznika „Chirurgia twarzy”, Stalowa Wola 2005, „Adult Stem Cell Therapies: Alternatives to Plasticity”, Humana Press, New York 2014; wystąpienia na kilkudziesięciu sympozjach, konferencjach i kongresach krajowych i międzynarodowych w Polsce, Hiszpanii, Niemczech, Czechach, Korei Południowej, Szwajcarii, Kanadzie, Francji, Austrii, USA, Wielkiej Brytanii, Grecji (27 wykładów na zaproszenie) oraz organizacja lub współorganizacja konferencji międzynarodowych dot. biologii komórki i medycyny regeneracyjnej; udział w wydarzeniach popularyzujących naukę; uhonorowanie przez Dziennik Polski i Gazetę Krakowską tytułem „Człowiek Roku 2018” za humanizm i empatię oraz pasję w pracy naukowej, za przeszczep milionów wyhodowanych komórek skóry pacjentowi, który miał poparzone 95 procent powierzchni ciała; **LS:** angielski; **H:** piłka siatkowa (1984 - 1989 zawodniczka K.S. Korona Kraków), podróże, książki biograficzne, beletrystyka, turystyka górską; **PMM:** spotkanie na swojej drodze promotora prof. Włodzimierza Korohodę, który wprowadził w tematykę medycyny regeneracyjnej, lek. med. dr. Kazimierza Cieślika z którym zoptymalizowała metodę aplikacji komórek skóry i prof. n. med. Jacka Puchale, autorytetu w leczeniu oparzeń dzieci, z którym udało się przeprowadzić najwięcej prób aplikacji komórek i który pozwolił na bezpośrednie zetknięcie się z pacjentem; otwarcie Pracowni Inżynierii Tkankowej na Wydziale; powołanie przez Ministra Zdrowia do Krajowej Rady Transplantacyjnej i prac związanych z wdrażaniem produktów leczniczych; **OA:** członek Komisji Ekspertów Polskiego Towarzystwa Leczenia Oparzeń ds. Procedur Leczenia Oparzeń w Polsce, recenzent

w czasopismach międzynarodowych: Stem cell Reviews and Reports (IF-3,61), Stem Cell International (IF-3,98), Journal of Molecular Histology (IF-2,01), Advances in Dermatology and Allergology (IF-1,47), Acta Biochimica Polonica (IF-1,46); **RoS:** pokora, cierpliwość, empatia, troska o pacjenta, skuteczne działania w obszarze klinicznym, ciągły rozwój naukowy i poszukiwania nowych rozwiązań, ale przede wszystkim przekształcenie pracy w pasję ■

Dziurman Artur

FOTO: MIKOŁAJ MIKOŁAJCZYK

mgr sztuki **O:** uznany aktor teatralny, filmowy i telewizyjny, reżyser, scenarzysta, założyciel i fundator unikatowego Integracyjnego Teatru Aktora Niewidomego w Krakowie; **B:** Kraków, 31.05.1964; **P:** Marian i Marta z d. Spicha; **MS:** Justyna z d. Drukała jest profesorem UJ w Krakowie, Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii, uznaną w świecie specjalistką w zakresie inżynierii tkankowej skóry, prekursorką badań w Polsce nad żywą skórą hodowaną in vitro; **Ch:** Gabriela 1998 - studentka biotechnologii w UJ Kraków; **E:** 1983 - IV LO Kraków; 1987 - mgr sztuki na Wydziale Aktorskim Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. L. Solskiego w Krakowie; **Ca:** 1987 - 1989 aktor Teatru Bagatela im. Tadeusza Boya-Żeleńskiego w Krakowie; 1989 - 2015 aktor Narodowego Starego Teatru w Krakowie i na przestrzeni lat gościnnie aktor Teatru im. Juliusza Słowackiego, Teatru Groteska i Teatru Bagatela w Krakowie oraz 2 lata Teatru im. Cypriana Kamila Norwida w Jeleniej Górze; równoległe aktor filmowy, telewizyjny oraz od 2000 roku założyciel i fundator Stowarzyszenia Scena Moliera w Krakowie, przekształconego w Fundację ITAN Integracyjny Teatr Aktora Niewidomego; **Aw:** Amicus Hominum za wyjątkową działalność na rzecz osób niepełnosprawnych, zwłaszcza dla niewidomych i niedowidzących artystów, konsekwentne działania mające na celu poprawę jakości ich

życia, za integrację i szerzenie tolerancji; **Ach:** debiut teatralny na deskach Teatru Bagatela rolą księcia Lulejki w sztuce „Pierścień i róża”, debiut filmowy w 1987 roku rolą Jurka, studenta medycyny, znanego podrywacza, który zakochuje się w przykutej do wózka inwalidzkiego dziewczynie w melodramacie „Rajski ptak” Marka Nowickiego, zdjęcia Grzegorza Kędzińskiego, na małym ekranie zagrał rolę rybaka Jerzego Sobczyka, jednego z właścicieli gospodarstwa rybackiego nad jeziorem Śniardwy w serialu TVP „Akwen Eldorado”, ale najważniejszą rolą była pierwsza dyplomowa w PWSZ, rola Józia w sztuce „Ferdynand” W. Gombrowicza w reż. Waldemara Śmigasiewicza; ważne role teatralne: w Narodowym Starym Teatrze w Krakowie rola Lucja w „Miarka za miarkę” W. Shakespeare’a w reż. Tadeusza Bradeckiego, rola poręcznika K w „Pieszo” S. Mrożka w reż. Kazimierza Kutza, rola Yoshio w sztuce „Mishima” w reż. Andrzeja Wajdy, rola Kandyda w sztuce „Kandyd czyli optymizm” Voltaire’a w reż. Krzysztofa Orzechowskiego w Teatrze Bagatela w Krakowie; ważniejsze role filmowe: rola Cygana w „Reich” reż. Władysława Pasikowskiego, rola ulana w „Do piachu” T. Różewicza w reż. Kazimierza Kutza, rola Schneidera, komendanta Pawiaka w serialu telewizyjnym „Czas honoru”; założenie pierwszego w Polsce Integracyjnego Teatru Aktora Niewidomego i wyreżyserowanie z autorskim scenariuszem oraz wyprodukowanie z 18 aktorami niewidomymi i niedowidzącymi przy współpracy znanych zawodowych aktorów teatralnych i filmowych 11 widowisk filmowo-teatralnych, 1 filmu pełnometrażowego „Marzenie”, 1 dokumentu fabularzowego „Wykluczeni” i 13 odcinków serialu „Pasjonaci”, emitowanego przez TVP 2; **LS:** francuski, angielski; **H:** góry, książki; **PMM:** narodziny córki, poznanie Justyny, przyszłej żony, założenie ITAN i zrealizowanie serialu „Pasjonaci”, emitowanego przez TVP 2; **RoS:** talent, upór i konsekwencja ■

Gielarowska Anna

mgr lic. **O:** polska aktorka (w tym roku obchodzi 35. rocznicę pracy artystycznej) i animatorka kultury o bardzo dużym dorobku artystycznym, pedagog, teolog (rodziny), od 2008 pracuje w ramach autorskiego „teatru ag”, dziennikarka szczeecińskiego radia ABC (1994 - 2005), członek Zarządu Oddziału Związku Artystów Scen Polskich w Szczecinie (od 2006 do dziś); **B:** Pyrzyce, 12.01.1962; **P:** Stefan Gielarowski (Nienadówka, k. Rzeszowa 1925 - Szczecin 1996) - budowniczy i Cecylia (Studzieniec, k. Kielc 1933 - Szczecin 1997) z d. Sygittowicz - księgowa; Stefan - Zastużony dla Ziemi Pyrzyckiej i Szczecińskiej, odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem

Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski; jego brat Józef Gielarowski, pionier powojennego polskiego Szczecina, przybył tu w 1945 po powrocie z przymusowych robót w Niemczech III Rzeszy; jego siostra Agnieszka Gielarowska (matka chrzestna Anny), w latach 1946 - 1950 kierownik i reżyser Teatru Ludowego w Nienadówce, wystawiła m. in. „Jubileusz” (A. Cechowa) i „Szkice węglem” (H. Sienkiewicza); **GrA:** wśród znaczących przodków: ks. Jan Gielarowski, urodzony w 1888 w Nienadówce, proboszcz Michałówki k. Jarosławia, w grudniu 1942 został aresztowany przez gestapo pod zarzutem udzielania pomocy ludności żydowskiej (wydawał im fałszywe metryki chrztu, ukrywał na terenie miejscowej plebanii), w lutym 1943 przetransportowany do hitlerowskiego obozu zagłady KL Auschwitz, tam zamordowany w marcu 1943 [w Nienadówce urodzili się: Jerzy Grotowski - reżyser, twórca teatru „Laboratorium”; Jan B. Ożóg - poeta; Stefan T. Marczyk - muzyk i kompozytor; E: technik chemik (1981 matura - TCh w Szczecinie), instruktor teatralny (1985 - MKiS Warszawa), aktorka (13.11.2006 - ZASP w Warszawie), mgr teologii rodziny (2004 - UKSW w Warszawie - Instytut Studiów nad Rodziną. Łomianki, Oddział Szczecin), licencjat z teologii (2010 - US); **Ca:** pracowała w teatrach: Teatrze Polskim w Szczecinie, Teatrze Ziemi Pomorskiej w Grudziądzu oraz Teatrze Ochoty u pp. Machulskich i Teatrze Kwadrat w Warszawie; przechodziła szczyble kariery teatralnej od suflera przez adepta i inspicjenta aż do aktorstwa; zagrała w (debiut) „Zwierzętach hrabiego Cagliostro” (A. Bursz, reż. J. Zembrzowski, premiera 15.11.1985, rola: Albandyn); „Kopciuszkę” (I. Prusicka, reż. E. Kologórska, rola-zastępstwa: Macocha, Bylina, Lizynda); „Awanturze w Chioggi” (C. Goldoni, reż. A. J. Dąbrowski, rola: Orsetta); „Pigmalionie” (G. B. Shaw, reż. W. Maciejewski, rola: Pani Pearce); „Przygodach podróżnika Pipsa” (St. Friedmann, reż. T. Grochoczyński, rola: Fijol); „Pary-

zaninie” (C. Magnier, reż. W. Jesionka, rola: Pani Carlier); „Kiedy umiera poeta czyli Mister Sex” (J. Janczarski, reż. W. Boratyński, rola: Hela); lata 1985 - 1988 TZP; od 1991 na powrót w Szczecinie (po wypadku); współpracowała z Akademią Sztuki (wcześniej Akademia Muzyczna), Muzeum Narodowe, Teatr Polski, Teatr NieMa, Miejsce Sztuki Officyna, Książnica Pomorska, Klub 13. MUZ, Szczecińska Agencja Artystyczna, Pałac Młodzieży, Szczeciński Inkubator Kultury (INKU), Klub Marynarzy „Stella Maris”, Seminarium Duchowne (AWSD), Stowarzyszenie Civitas Christiana, Towarzystwo Społeczno-Kulturalne Żydów; w swoim dorobku artystycznym posiada nagrania radiowe i telewizyjne; wydała CD: „Wzlecieć ku Słońcu” (2008) i „Niezapominajki” (2012) oraz DVD: „Mały Książę” i „Piłka z dziurą” (2020); w 2006 gościnie zagrała w Teatrze NieMa, w „Kluczu” (L. Razumowska, reż. T. Malinowska-Tyszkiewicz, rola: Pani Helena); 14.12.2008 zakłada autorski „teatr ag” (obecna nazwa), w którym znaczącą rolę odgrywa słowo (teatru rapsoedyczny); jest managerem i kierownikiem; pisze scenariusze, jest aktorką i reżyserem przedstawień dla dorosłych; z czasem dla dzieci i młodzieży, dorosłych (novum - spektakle interaktywne); prowadzi warsztaty teatralne, lekcje prezentacji; teatroteapię; pokazuje przedstawienia także w szkołach, przedszkolach, dla środowisk akademickich, w hospicjum, szpitalu, więzieniu, dla bezdomnych, młodzieży niepełnosprawnej ruchowo i intelektualnie, w ramach terapii uzależnień; w kościołach, w plenerze; spektakle w kraju (Warszawa, Łódź, Poznań, Bielsko-Biala, Siedlce, Międzyzdroje, Świnoujście...) i poza granicami 2008 - 2014 (Australia); w Europie - kilkakrotnie Anglia i Francja, Włochy, Szkocja, Dania, Ukraina); obecnie w repertuarze teatru jest ponad 20. spektakli; 1. przedstawienia dla dorosłych i młodzieży: „Być kochanym” (wg wierszy ks. J. Twardowskiego; do gitary klasycznej - K. Arwicz-Sienicka); „Wzlecieć ku Słońcu” (wg pism św. Teresy z Lisieux, monodram, do własnego scenariusza, w reż. T. Malinowskiej-Tyszkiewicz, muzyka P. Klimek); „Niezapominajki” (wg poezji A. Fajlich, muzyka - W. Sutryk, klarnety - B. Jakubowski); także do gitary klasycznej (j.w.): „Pojedynek Wieszców” i „Moja ojczyzna”. Mistrzowie polskiej poezji i muzyki gitarowej XIX w. Z okazji 100. rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości; „Ojciec Święty, dziękuję... Z okazji 100. rocznicy Urodzin Papieża Polaka; 2. przedstawienia interaktywne dla dzieci (młodzieży) „O Zosi, która spadła z nieba” (wg B. Ferrero); „Brzydkie kaczątko” i „Królowa Śniegu” (wg H. Ch. Andersena); „Pimpus Sadelko” (wg M. Konopnickiej); „Mały Książę” (wg A. de Saint-Exupéry’ego); „Legenda o Baszcie Siedmiu Płazczy” (projekt au-

torski) i „Zachodzące Słońce”. Legenda o Lechu, Czechu i Rusie (projekt autorski); „Dzieci fatimskie” (wg wspomnień św. Łucji); „Mistyczne zaślubiny św. Katarzyny Aleksandryjskiej” (wg E. Stadtmuller); „Z Szopką przy stole” (wg opowieści biblijnej); Z cyklu: Dobre maniery: „Misiowe Urodzinki” oraz „Misiowe Święta” (projekty autorskie); prapremiery polskie wg bajek „rosyjskiego Andersena” E. Kluewa: „Słoń w pełnym znaczeniu słowa”; „Przyjaciele na całe życie” wg „Prawa Natury” (2019) oraz „Piłka z dziurą” online (2020); zasiadała w jury konkursów recytatorskich i teatralnych (m.in. „O Złotą Lirę Kornela Ujejskiego”); wciąż pogłębia zainteresowania w zakresie działań interaktywnych; porusza się w przestrzeni zachwytu i piękna; bliskie jest jej myślenie wychowania przez sztukę; **CO:** jeden z ważniejszych projektów autorskich: „Spotkania w DOM-u” (2010-13) dla chorych onkologicznie (arteterapia, duchowość, spektakle); udział w realizacjach: „Zaduski Teatralne” (ZASP - Dominikanie, od 2006 rokrocznie); „Edukacja w szkole. Odrodzenie” (Teatr Polski); „Bajka na telefon”; Bajki interaktywne w: Pracownia Rytmiki, Akademia Przedszkolaka (PM); „Różanka dzieciom” i „Plener Literacki „Odkryj książkę na nowo” (SAA); „Czytam więc jestem i zmieniam świat - literatura kluczem do dziecięcej wyobraźni” (KP); Koncert Kompozytorski W. Sutryka (AM); In memoriam St. Marcza, J. Szyrockiego i M. Jasieńskiego; „Miłość i życie kobiety”; Cykl pieśni R. Schumann (AS); „Dzień judaizmu w kościele katolickim”; „Spotkania Eklekcyjne z okazji Dni Morza”; **WaCW:** artykuły dla: „Biuletyn”; czasopismo ZASP; „Niedziela”; dodatek szczeciński, cykl „W poszukiwaniu Ojca” oraz dla gazety nowogardzkiej „Spotkania”; napisano o Gielarowskiej w: „Album spotkań z ks. Janem Twardowskim” (A. Sulikowski); „Polawiaczka dusz” (Teresa E. Opoka); „Klarnet wczoraj i dziś” (w: B. Jakubowski; pr. zbiorowa); **Ach:** spektakle promowały Szczecin w przestrzeni kraju, Europy i poza (na kontynencie australijskim) „wpisując się w wiznerunkową kampanię Miasta jako ośrodka interesujących projektów realizowanych przez ludzi o niebanalnych osobowościach i charakterach” (T. Jarmoliński, z-ca prezydenta, 2007); wsparcie projektów autorskich m.in. przez UM Szczecin; ZASP o. Szczecin (z opinii: „Warto wspomnieć artystkę, dla której etos zawodu aktora nie jest pustym określeniem” - U. Piotrowska); premiera warszawska przedstawienia „Z Ziemią krążymy”; z okazji 90. Urodzin ks. J. Twardowskiego, w jego domu; po śmierci Księdza, z inicjatywy Gielarowskiej powstał dokument o Poezie, emitowany w TVP3 Szczecin; prezentacja monodramu „Wzlecieć ku Słońcu” wg św. Teresy z Lisieux ponad 130 razy, m. in. w ramach Światowych Dni Młodzieży

w Sydney (2008), w Lisieux (we Francji - miejscu życia Teresy - w 2008, 2009, 2011), w Mościskach (na Ukrainie w 2010, w ramach Peregrynacji Relikwii Świętej), w Rzymie 2011 (z okazji Beatyfikacji Jana Pawła II); udział w Koncercie z okazji kanonizacji Jana Pawła II, w Bazylice szczecińskiej (fortepian T. Trzcinański, transmisja 27.04.2014); trzy prapremiery wg bajek E. Kluewa w tłumaczeniu L. Miłowanowej; udział w projektach: „Gitarra wczoraj i dziś”, Międzynarodowa konferencja w AS (spektakl „Moja ojczyzna”, 2018), w wystawie fotograficznej A. Łazowskiego: „Face to face. W poszukiwaniu człowieczeństwa” (portret i forma wypowiedzi, sierpień 2020, Szczecin); w Koncercie w Filharmonii szczecińskiej „Wersy ks. J. Twardowskiego na kwintet dęty drewniany” (do kompozycji A. Rocławskiej-Musiałczyk z 13.12.2020); **H:** sport (bieganie, rower); człowiek - psychologia i duchowość; rola-moc s(S)łowa; poezja; podróże; **PMM:** cezura: 8.06.1988 - napad w Warszawie (ul. Madalińskiego, Mokotów) i doświadczenie śmierci klinicznej; stąd: poszukiwanie odpowiedzi na pytania o Boga i m(M)ilość; od 23.09.1991-93 początek „nowej drogi” w Szczecinie (Państwowy Szpital Kliniczny 2, OIOM, salaowa); studia teologiczne (od 1995); na powrót teatr, ale własny (jeszcze bez nazwy) jako wynik pracy z pedagogiki: „Życie jako szansa indywidualnego rozwoju człowieka”, z uwzględnieniem roli teatru; proponuje autorski cykl „Poszukiwania twórcze”, w którym mają być poruszane tematy egzystencjalne, poszukiwania tożsamości i środków wyrazu własnej osobowości; cykl pragnie trafić do współczesnego człowieka w jego sytuacjach granicznych, by pokazać perspektywę, obudzić nadzieję i drzemiącą w nim potencję twórczą; chce sięgać tego, co niedotykalne i pozaludzkie; powstaje tryptyk: 1. „Z Ziemią krążymy”... Poszukiwania wg wierszy ks. Jana Twardowskiego, muzyka na flet, klarnet i fortepian - W. Sutryk, rola - Człowiek; premiera szczecińska (11.05.2002; recenzja prof. A. Sulikowskiego: „Atutem inscenizacji było nowatorskie - dla twórczości Twardowskiego - zastosowanie tworzywa teatralnego; wszystkie środki wyrazu. Poezja wytańczona, choć jeszcze nie było”); premiera warszawska (17.12.2004, opinia Księdza: „Uważam, że Ania Gielarowska mówiła wiersze, ale na szczęście nie recytowała. To mi bardzo odpowiada, nie każdy tak mówić potrafi. Mówiła w sposób prosty, naturalny. Chciałbym, żeby tak właśnie moje wiersze mówiono”); od 13.01.2002 do 18.01.2004 - dziewięć spotkań z ks. Twardowskim, którego nazywała „ojcem” (artystycznym), aż po ostatni dzień jego życia 18.01.2006 w szpitalu, przy ul. Banacha w Warszawie; wśród wielu wpisów ks. Twardowskiego: „Ani Gielarowskiej, całym sercem na całe życie i jeszcze na dłużej,

bardzo kochanej” (19.08.2004. Warszawa); 2. „Wzlecieć ku Słońcu”... Poszukiwania wg pism św. Teresy z Lisieux, rola - Teresa; trzy premiery: polska (17.07.2005 Szczecin), światowa (16.07.2008 Sydney) i europejska (13.08.2008 Lisieux); monodram grany w Melbourne, Londynie, Northampton, Bedford, Dundee, Perth, Kopenhadze, Mościskach, Rzymie; jest odpowiedzią na jej pytania z „wypadku”: Bóg jest Ojcem, który kocha a miłość (caritas), „karmi się ofiarą”; dużo pozytywnych opinii; Patronaty: Prezydenta m. Szczecin i ZASP o. Szczecin; 3. „Niezapominajki”... Poszukiwania wg poezji Anny Frajlich, pamięci aktorki Danuty Chudziańskiej (rola - Kobieta), Mecenat m. Szczecin i Patronat ZASP o. Szczecin; **H:** teatr; **OA:** motto życiowe: „Świat bez sztuki naraża się na to, że będzie światem zamkniętym na miłość” (św. Jan Paweł II); **RoS:** imperatyw: odkryć indywidualne środki (artystycznego) wyrazu; a po doświadczeniu „śmierci klinicznej”: dzielić się okruciami miłości, z serca do serca; **Web:** www.teatr-gielarowska.com; fb Anna Gielarowska; fb Teatr Anny Gielarowskiej @teatrgielarowska

Gyurkovich Jacek

PHOTO: W. MATUSIK

prof. dr hab. inż. arch. **O:** dziekan Wydziału Architektury na Politechnice Krakowskiej, uznany specjalista w zakresie kształtowania przestrzeni miasta; **P:** Michał i Anna z d. Sokołowska do okupacji niemieckiej mieszkali we Lwowie, ojciec pasjonat sportu był kapitanem drużyny a jego brat Sewer bramkarzem w Klubie Piłkarskim „Pogon”, ponieważ z wykształcenia był technikiem budowlanym, z pasji również malarzem i rysownikiem do wojny prowadził własną Pracownię Konserwacji Wnętrz, był legionistą (do wojska wstąpił jako 14-letni chłopiec na podstawie podrobionych dokumentów), po wojnie pracował w nadzorze budowlany odnowienia Jasła, następnie w kierownictwie budowy Fabryki Silników Odrzutowych w Mielcu, gdzie

za niezawiniony wypadek został uznany za sabotażystę oraz wroga ludu i jako oskarżony przebywał w śledztwie przez 1,5 roku w ciężkim więzieniu w Warszawie, potem po uwolnieniu z więzienia i od stawianych mu zarzutów w Ustrzykach Dolnych był architektem powiatowym, stryjszczyński brat ojca Michała - Ludomil Gyurkovich był architektem, autorem licznych kościołów i kaplic w dawnym woj. lwowskim, po wnie zamieszkał w Sandomierzu, był Przewodniczącym Oddziału SARP w Kielcach; matka Anna z d. Sokołowska absolwentka policealnej szkoły handlowej była sekretarką SP i ŁO w Ustrzykach Dolnych; **MS:** Ewa Anna Maria Zofia z d. Węclawowicz jest również absolwentką i pracownikiem naukowo-dydaktycznym PK z tyt. prof. dr hab. inż. arch. w Instytucie Historii Architektury i Konserwacji Zabytków; **Ch:** Mateusz 1975 absolwent architektury, obecnie pracownik naukowo-dydaktyczny z tytułem prof. dr hab. inż. arch. Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej; wnuki: Kinga i Aniela; **GrA:** protoplastą rodu Gyurkovich był (prapradziadek), jak podaje tradycja rodzina Nandelli Gyurkovics (pisownia nazwiska zmieniona pod koniec XIX w.), choć niektórzy twierdzą, że N'andor, uczestnik Powstania Węgierskiego pod dowództwem gen. Józefa Bema (1849) w st. oficerskim, zesłany na Sybir, uciekł i po 20-letniej tułaczce osiadł w Załeszczkach nad Dniestrem; stryj ojca był dyrygentem cesarskiej orkiestry w Splicie; dziadek Karol Sokołowski był burmistrzem miejscowości Tłumacz w dawnym woj. lwowskim; wuj Karol (junior) - ukochany brat matki Anny miał w tamtych okolicach majątek wraz z dworkiem w Dyławie, był zarządcą dóbr rodziny Potockich; **E:** 1971 - mgr inż. architekt w PK Kraków; 1983 doktorat na podstawie dorobku i pracy „Wartości szkieletowych systemów konstrukcyjnych dla kształtowania społecznie akceptowanych form zabudowy mieszkaniowej” i 2000 habilitacja na podstawie rozprawy „Znaczenie form charakterystycznych dla kształtowania i percepcji przestrzeni. Wybrane zagadnienia kompozycji w architekturze i urbanistyce” w PK Kraków; 2011 tytuł profesora n. technicznych, dyscyplina naukowa architektura i urbanistyka; 1986 uprawnienia zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji w budownictwie w specjalności architektonicznej bez ograniczeń i 1997 do wykonywania prac projektowych przy zabytkach nieruchomości w spec. architektonicznej; **Ca:** od 1972 pracownik naukowo-dydaktyczny, począwszy od asystenta stażysty do profesora zw. na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej, pełniąc funkcje w 1994 - 1999 prodziekana, od 2012 dziekana Wydziału i od 1994 kierownika Zakładu, następnie od 2012 Katedry Kompozycji Urbanistycznej, w 2000 - 2006 dyrektora Instytutu Projektowania

Urbanistycznego, oraz w 1994 - 1999 przewodniczącego Komisji ds. Programu Studiów WA, współautor programu nauczania dla kierunku studiów architektura i urbanistyka na krakowskim Wydziale Architektury, redaktor pierwszego Faculty Guide (1995), w 1999 - 2005 pełnomocnika Dziekana WA ds. Programu Studiów, w 1999 - 2005 pełnomocnika Dziekana i Rektora PK ds. remontu i adaptacji budynku dawnego Pałacu Królewskiego w Łobzowie „Senior Budowy” w 2002 - 2005 i 2008 - 2012 oraz w 2002 - 2005 i od 2012 członek Senatu; równolegle w 1972 - 1973 asystent projektanta w Biurze Projektów CZSBM Invest Projekt w Krakowie, w 1978 - 1983 w Miastoprojekt Kraków (w zespole Głównego Projektanta prof. arch. Witolda Cęckiewicza - prace nad projektem osiedla mieszkaniowego im. Chełmońskiego w ramach programu Rządowego PR-5), w 1983 - 1985 w Biurze Odnowy Królewskiego Zamku na Wawelu; oraz partner rodzinnego Biura Projektów ARCH - 3 w Krakowie; **WacW**: 113 pozycji naukowych; **Aw**: wyróżnienie i Brązowa Odznaka SARP 1976, 1977, Złoty Krzyż Zasługi 2001, Medal KEN 2003, Złota Odznaka PK 2008, Medal „Bene Merentibus” 2009, Krzyż Kawalerski OOP 2016, medale jubileuszowe PK, Nagroda zespołowa MENIS, za uzyskanie przez Wydział Architektury akredytacji Royal Institute of British Architects (RIBA) i Nagrody Rektora PK; **Me**: członek Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN - były sekretarz naukowy, następnie przewodniczący Sekcji Urbanistyki, od 2004 członek Komisji Rozwoju Miasta Krakowa PAU, od 2014 ICOMOS International Council on Monuments and Cities, Międzynarodowa Rada Ochrony Zabytków, od 1972 członek SARP Oddział Kraków i od 2002 Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów; **Ach**: główne zainteresowania naukowo-badawcze to kompozycja urbanistyczna, kształtowanie środowiska zbudowanego, architektura sakralna; koordynowanie programów badawczych, min. zadania nr 5 dla kierunku studiów architektura i urbanistyka / architektura Projektu „Politechnika XXI wieku, program rozwojowy Politechniki Krakowskiej, najwyższej jakości dydaktyka dla przyszłych polskich inżynierów”, współfinansowane ze środków UE w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego w 2010 - 2015; wypromowanie 10 doktorów, w tym 4 z wyróżnieniem, 1 z nagrodą Ministra Rozwoju - 2019 i recenzowanie licznych doktoratów, habilitacji i wniosków profesorskich; laureat 11 nagród i wyróżnień w ogólnopolskich konkursach architektonicznych i urbanistycznych SARP i TUP; autor i współautor ponad 100 projektów architektonicznych i urbanistycznych, zespołowo i budynków mieszkalnych, rezydencji, szkół, hoteli i obiektów sakralnych jak również projektów wnętrz i mebli, w tym wraz z żoną

EWĄ Węclawowicz-Gyurkovich wielu obiektów zrealizowanych m.in. kościołów: pw. św. Antoniego Padewskiego w Krynicy-Zdroju (1981 - 1991), św. Piotra Apostoła w Wadowicach (1983 - 1991, konsekrowany przez papieża Jana Pawła II), Chrystusa Króla w Jarosławiu (1983 - 1999), Dzieciątka Jezus w Jodłowej (1997), Chrystusa Króla w Łękach Górnym (1998); zainicjowanie i organizacja cyklu Międzynarodowych Konferencji Naukowych Instytutu Projektowania Urbanistycznego, poświęconych problemom współczesnego miasta: przewodniczący Rady Naukowej „Miasto w mieście” (City within the City), Kraków 14-15.05.2004, „Przestrzeń publiczna współczesnego miasta” (Public space of contemporary City), Kraków 17-18.11. 2005, „Mieszkać w mieście” (Living in the City), Kraków 25-26.05.2007, „Serce miasta” (The Heart of the City), Kraków 26-27.10.2007, oraz współorganizator i prowadzący sesje „Zrównoważone inwestycje mieszkaniowe (Sustainable Housing Development), „Publiczna przestrzeń w miejskim środowisku zamieszkania” (Public space in the housing environment within the City), Kraków 08.-09.10.2010, „Przyszłość Miasta - Miasto Przyszłości” (Future of the City - City of the Future), Kraków 20-21.04.2012, „Przyszłość Miast - Miasta Przyszłości” (Future of the Cities - Cities of the Future), Kraków 20-21.06.2014; udział w staraniach uwiecznionych przeprowadzeniem generalnego remontu zabytkowego budynku siedziby uczelni - dawnego Pałacu Królewskiego w Łobzowie, wraz z adaptacją piwnic na klimatyczną kawiarnię i adaptację strychu na pracownię multimedialną, włączoną do ścieżki zwiedzania w okresie „Otwartych dni dla mieszkańców Krakowa”; **LS**: rysyjski, angielski; **H**: rysunek, malarstwo i rzeźba, wszechświat, zabawa z wnukami; **PMM**: ślub w 1971 roku, narodziny syna i wnuczki, profesura i publikacja „Architektura w przestrzeni miasta. Wybrane problemy”, organizowane konferencje na temat przyszłości architektury; **RoS**: pracowitość, umiejętność dobrego porozumienia z ludźmi, tworzenia dobrej atmosfery =

Hlibowicka-Węglarz Barbara Helena

prof. zw. dr hab. n. humanistycznych **O**: polski naukowiec językoznawca, romanista, portugalista, nauczyciel akademicki, pracownik naukowo-dydaktyczny UMCS w Lublinie, pełniący różne funkcje administracyjne tej uczelni do prorektora ds. kształcenia włącznie, od 2004 kierownik Katedry Portugalistyki, od 2005 Konsul Honorowy Federacji Republiki Brazylii, od 2005 dyrektor Centrum Języka Portugalskiego Camões, od 2006 konsultant i egzaminator Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do przeprowadzania egzaminów na tłumacza przysięgłego z języka

portugalskiego w Ministerstwie Sprawiedliwości w Warszawie, w 1992 - 2008 prezes Towarzystwa Polsko-Szwajcarskiego Dąbrowa-Schmitt-Pro regionie Lublinski; **B**: Wrocław, 03.06.1953; **P**: Roman Hlibowicki - absolwent Politechniki Łwowskiej, profesor doktor, prorektor Akademii Rolniczej we Wrocławiu, wieloletni dziekan oraz wieloletni dyrektor Instytutu Geodezji i Zastosowań Matematycznych tej uczelni. Maria z d. Karpaszewicz, zajmowała się wychowywaniem swoich dzieci córki Barbary Heleny i dwóch synów; **MS**: Janusz Węglarz - dr n. med. specjalista chorób wewnętrznych; **Ch**: Anna Żak - absolwentka SGH w Warszawie; Ewa Juchnowska - absolwentka UW; **GrA**: przodkowie ze strony ojca, dziadkowie: Józef Hlibowicki i Amelia z d. Rogala - Lewicka, wywodząca się z rodu polskiej szlachty herbowej; oboje pochodzili z Łwowa; przodkowie ze strony matki, dziadkowie: Jan Karpaszewicz i Helena z d. Szantyr, pochodzili z Kresów; **E**: 1960 - 1968 Szkoła Podstawowa we Wrocławiu; 1968 - 1972 II Liceum Ogólnokształcące we Wrocławiu; 1972 - 1977 studia na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego, kierunek filologia romańska; 1977-1980 asystent w Instytucie Filologii Romańskiej Uniwersytetu Wrocławskiego, 1979 - 1980 roczny kurs języka i kultury portugalskiej na Uniwersytecie w Lizbonie; **Ca**: 1977 - 1980 asystent w Zakładzie Językoznawstwa Romańskiego w Instytucie Filologii Romańskiej Uniwersytetu Wrocławskiego; od 1980 - pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie; 2000 - 2003 koordynator programów międzynarodowych na Wydziale Humanistycznym UMCS; od 2005 koordynator egzaminu języka portugalskiego w wersji brazylijskiej CELPE-BRAS, organizowanego przez Ministerstwo Edukacji Brazylii; jednocześnie od 2005 dyrektor Centrum Języka Portugalskiego Instytutu Camõesa przy UMCS, działającego pod patronatem Ministerstwa Spraw Zagra-

nicznych Portugalii; od 2019 - Kierownik Katedry Portugalistyki Instytutu Neofilologii UMCS; od 2004 - kierownik Zakładu Studiów Portugalistycznych w Instytucie Filologii Romańskiej UMCS w Lublinie; w latach 2008 - 2012 prodziekan Wydziału Humanistycznego UMCS ds. Współpracy z Zagranicą; w 2012 - 2016 prorektor ds. Kształcenia UMCS; **WaCW**: autorka około stu publikacji naukowych, publikowanych w kraju oraz w większości za granicą, w Portugalii, Brazylii, w Niemczech, Bułgarii, w Republice Czech i Chinach; **CaSA**: organizatorka konferencji naukowych w UMCS; uruchomienie w 1980 pierwszego w historii UMCS lektoratu języka i kultury portugalskiej, który dał początek studiom iberystycznym i portugalskim w UMCS; **Aw**: wielokrotnie nagradzana przez Rektora UMCS; otrzymała m.in. nagrodę indywidualną Ministra Edukacji Narodowej i Sportu przyznaną za rozprawę habilitacyjną w 2000; posiada wiele odznaczeń krajowych i zagranicznych, m.in. Złoty Krzyż Zasługi przyznany przez Prezydenta RP; Medal Komisji Edukacji Narodowej; Medal im. Wincentego Pola Wyższej Szkoły Społeczno-Przyrodniczej w Lublinie; Krzyż Komandorski przyznany przez Prezydenta Republiki Portugalii; Złoty Medal „Za Długoletnią Służbę” przyznany przez Prezydenta RP; Brazylijski Krzyż Pokoju przyznany przez Przewodniczącą Stowarzyszenia Weteranów FEB, Ordem Rio Branco przyznany przez Prezydenta Brazylii; **Me**: członek Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej (UKA) w kadencji 2012 - 2016; członek międzynarodowych stowarzyszeń naukowych; członek rad redakcyjnych czasopism naukowych krajowych i zagranicznych; **Ach**: nawiązała liczne kontakty z uniwersytetami zagranicznymi, doprowadzając do podpisania umów z uniwersytetami brazylijskimi oraz portugalskimi, promotor prac doktorskich i recenzent w przewodach doktorskich i habilitacyjnych; **LS**: portugalski, francuski, hiszpański, rosyjski; **H**: taniec, balet, muzyka, podróże po Europie i po świecie połączone ze zwiedzaniem ciekawych miejsc i poznawaniem różnych kultur, literatura iberyjska; **PMM**: uzyskanie w 1986 stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych; uzyskanie w 1999 stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych; w 2002 mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego UMCS i na stanowisko profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Warszawskiego w Instytucie Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich; uzyskanie tytułu naukowego profesora w 2014; od 2018 na stanowisku profesora zwyczajnego; **OA**: odbyte liczne staże zagraniczne, w szczególności w uniwersytetach w Portugalii, w Brazylii i we Francji; wykłady na uniwersytetach zagranicznych ■

Jakimowicz Wojciech

prof. dr hab. **O**: profesor zw. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, kierownik Katedry Prawa Administracyjnego, sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego, uznany specjalista w zakresie prawa administracyjnego; **B**: Złotów, 28.07.1971; **P**: Henryk był przedsiębiorcą, Danuta z d. Mruk jest emerytowaną nauczycielką SP w Lipce, absolwentką WSP w Słupsku z tyt. mgr matematyki; wychowali i wykształcili 2 dzieci, siostra Ewa jest chemikiem, absolwentką UMK w Toruniu z tyt. mgr chemii; **MS**: Agnieszka z d. Medwid jest absolwentką UJ w Krakowie z tyt. mgr prawa, była adwokatem, obecnie jest sędzią Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie; **E**: 1995 - mgr prawa na UJ w Krakowie, 2000 doktorat na podstawie pracy „Publiczne prawa podmiotowe w polskim porządku prawnym” i habilitacja w 2007 na podstawie dorobku i rozprawy „Wykładnia w prawie administracyjnym” na UJ w Krakowie, 2015 tytuł profesora n. prawnych oraz 1997 aplikacja sędziowska; **Ca**: od 2000 pracownik naukowo-dydaktyczny, od adiunkta do profesora zw. na UJ w Krakowie, Wydział Prawa i Administracji, Katedra Postępowania Administracyjnego, następnie Katedra Prawa Administracyjnego, od 2019 funkcja kierownika Katedry Prawa Administracyjnego; równolegle 1998 - 2004 członek Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie, 2004 - 2007 asesor w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Krakowie, 2007 - 2016 sędzia w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Krakowie, od 2016 roku sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, od 2019 roku funkcja zastępcy przewodniczącego Wydziału Informacji Sądowej Naczelnego Sądu Administracyjnego; naukowe wyjazdy zagraniczne: 2001 - stypendysta Rządu Francuskiego na Uniwersytecie w Orleanie, 2005 - professeur invite na Uniwersytecie Bretagne Sud w Vanes; **WaCW**: ok. 100 publikacji naukowych z zakresu prawa i postępowania administracyjnego

w tym monografie: „Publiczne prawa podmiotowe” (2002), wyróżniona przyznana w 2005 roku przez PAU Indywidualną Nagrodą im. M. Kopernika, Fundacji Miasta Krakowa w dziedzinie prawa, „Wykładnia w prawie administracyjnym” (2006), „Wolność zabudowy w prawie administracyjnym” (2012) oraz współautor z P. Seranndem i redaktor naukowy monografii „Le pouvoir discretionnaire. Regards croises franco-polonais”, Mare & Martin, Paris 2013; **Aw**: Medal KEN, Srebrny Krzyż Zasługi, kilka Nagród Rektora UJ; **Ach**: główne zainteresowania naukowo-badawcze: teoria prawa administracyjnego, podmiotowość publicznoprawna, uwarunkowania wykładni w prawie administracyjnym; redakcja i współautorstwo dwóch wydań podręcznika „Przewodnik po prawie administracyjnym”, Wyd. Wolters Kluwer, Warszawa 2013 i 2016; wypromowanie 5 doktorów i recenzowanie 6 prac doktorskich, 4 habilitacyjnych i 1 wniosku profesorskiego; czynny udział w licznych konferencjach i współorganizacja Międzynarodowej polsko-francuskiej konferencji „Le pouvoir discretionnaire. Approches compares en droit français et en droit polonais” w Uniwersytecie Jagiellońskim w 2012 r. z udziałem francuskich prawników, spotkania z okazji Jubileuszu 70 urodzin prof. Jana Zimmermanna, współredaktor naukowy Księgi Jubileuszowej profesora „Fenomen prawa administracyjnego”; **LS**: francuski; **H**: podróże, teatr, muzyka polska; **PMM**: przyjazd i związanie się z Krakowem od 1990 roku, ślub w 2002 roku, awanse naukowe a szczególnie habilitacja, objęcie funkcji kierownika Katedry i sędzię Naczelnego Sądu Administracyjnego; **RoS**: szczęście do ludzi, odwaga w prezentowaniu swoich przemysłów i poglądów ■

Krawczyk-Kuliś Małgorzata

dr hab. n. med. **O**: specjalista hematologii, chorób wewnętrznych i transplantologii klinicznej; **B**: Pietrzykowice, powiat żywiecki, 01.01.1949; **P**: Jan Krawczyk;

Małgorzata z d. Żyrek; siostra Antonina Krawczyk-Wygledacz - lekarz, specjalista pulmonologii dziecięcej, brat Zygmunt Krawczyk - chemik; **MS**: Jan Kulíš - hutnik; **E**: 1963 - 1967 LO im. Adama Mickiewicza w Katowicach; 1967 - 1973 Śląska Akademia Medyczna (obecnie Śląski Uniwersytet Medyczny) w Katowicach, Wydział Lekarski; 1976 - specjalizacja I stopnia, a w 1982 roku specjalizacja II stopnia w zakresie chorób wewnętrznych; 1981 - stopień doktora nauk medycznych, tytuł pracy „Wykorzystanie oznaczeń receptora błonowego limfocytów dla erytrocytów mysich do różnicowania i kontroli leczenia chłoniaków i białaczek.” pod kierunkiem prof. dr. hab. Jerzego Hołowickiego; 1992 - specjalizacja w zakresie hematologii; 1992 - specjalizacja w zakresie transplantologii klinicznej; 2005 - stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki medycznej w zakresie medycyny - hematologii na podstawie rozprawy „Czynniki rokownicze dla długotrwałego przeżycia chorych leczonych z powodu ostrej białaczki limfoblastycznej” (opublikowana w *Annales Academiae Medicae Silesiensis*, 2005, vol 59, supl. 93 (ISSN 0208-5607); **Ca**: 1973 - 1978 Wojewódzka Przychodnia Chorób Płuc i Gruźlicy w Katowicach, asystent i jednocześnie wolontariat w Klinice Chorób Wewnętrznych Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach; 1978 - 2016 Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach, Klinika Chorób Wewnętrznych, asystent, 1983 - adiunkt w Katedrze i Klinice Hematologii i Transplantacji Szpiku, 2007 - 2008 (3 miesiące) oraz 2015 - 2016 p.o. kierownika Katedry i Kliniki; 1994 - nadal Zespół Wojewódzkich Przychodni Specjalistycznych w Katowicach, od 2008 kierownik Poradni Hematologicznej; 2016 - nadal Narodowy Instytut Onkologii im. M. Skłodowskiej-Curie Państwowy Instytut Badawczy, Oddział w Gliwicach, konsultant; 1998 - 2008 biegły sądowy Sądu Okręgowego w Katowicach; 2018 - nadal konsultant wojewódzki w dziedzinie hematologii dla województwa śląskiego; **WaCW**: zainteresowania badawcze: problematyka związana z przeszczepianiem szpiku, diagnostyka i leczenie ostrej białaczki limfoblastycznych, diagnostyka i leczenie chłoniaków, leczenie wspomagające w chorobach rozrostowych układu krwiotwórczego; autorka i współautorka ponad 300 publikacji w recenzowanych czasopiśmie krajowych i zagranicznych, w tym ponad 60 prac pełnotekstowych o łącznym współczynniku oddziaływania IF ponad 90,000, 69 prac było cytowanych o łącznej liczbie cytowań wynoszącej ponad 450, indeks Hirscha 13; przykładowe publikacje: Parallel examination of receptors of malignant lymphoma cells Rusing combined tests with Mouse erythrocytes and monoclonal VIB-C5 antibody Or polyvalent serum against human immunoglobulins. *Arch Immunol. Ther. Exp.* 1984,32,21-25; Use of

L-asparaginase in acute lymphoblastic leukemia: recommendations of the Polish Adult Leukemia Group. *Pol Arch Med Wewn.* 2008 Nov; 118(11): 664-9; The importance of the number of transplanted cells with dipeptidyl peptidase-4 expression on the haematopoietic recovery and lymphocyte reconstitution in patients with multiple myeloma after autologous haematopoietic stem-cell transplantation. *Hematol Oncol.* 2017 Jun;35(2):225-231. doi: 10.1002/hon.2267; autorka 8 rozdziałów w wydaniach skryptowych, w tym m.in. „Standardy postępowania w ostrej białaczce limfoblastycznej u dorosłych” w: „Standardy w hematologii” 2001; Genetic studies in acute lymphoblastic leukemia, from diagnosis to optimal treatment” w: „Recent trends in cytogenetic studies” 2012; „Przeszczepienia komórek krwiotwórczych w leczeniu szpiczaka plazmocytozowego” w: książki „Szpiczak plazmocytozowy i inne dyskrasje plazmocytozowe” 2015; „Ostra białaczka limfoblastyczna i chłoniaki limfoblastyczne” w: „Hematologia” 2016; **Aw**: Nagrody Naukowe Zespołowe Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej drugiego stopnia 1981, 1985, 1997; Nagroda Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk 1989; Honorowa Odznaka Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej „Za wzorową pracę w służbie zdrowia” 1998; Medal Polskiego Towarzystwa Hematologów i Transfuzjologów 2015; „Jubileuszowy medal z okazji 40-lecia lubelskiej Kliniki Hematoonkologii i Transplantacji Szpiku” 2016; Odznaka „Zasłużony dla Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach” 2016; **Me**: Polskie Towarzystwo Hematologów i Transfuzjologów 1975 - nadal, przewodnicząca Oddziału Katowickiego PTHit do 2019; członek Głównej Komisji Rewizyjnej PTHit; European Group for Blood and Marrow Transplantation (EBMT); Polska Komisja Akredytacyjna Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego 2012 - 2019, ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej 2012 - nadal; Komisja Akredytacyjna Akademickich Uczelni Medycznych 2008 - 2016; **Ach**: kariera zawodowa; możliwości niesienia pomocy w codziennym leczeniu pacjentów; zaufanie i szacunek pacjentów; 46 lat udanego związku małżeńskiego; **LS**: angielski, rosyjski; **H**: podróże, przyroda; **PMM**: zawarcie związku małżeńskiego w 1974; kolejne etapy awansu zawodowego; **RoS**: patrz w przyszłość z nadzieją, nie w przeszłość z żalem

Kubiacyk Ireneusz

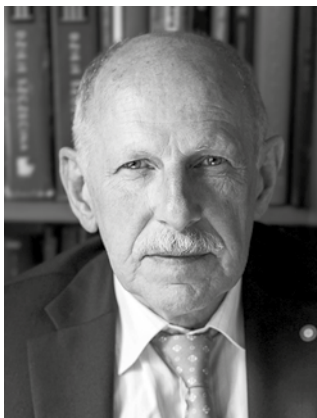
prof. dr hab. **O**: matematyk, profesor zwyczajny Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i WWSSE w Środzie Wlkp., uprawiana dziedzina analiza matematyczna, równania różniczkowe, różnicowe i całkowe, równania na skali czasowej, teoria punktu stałego, zastosowania matematyki w ekonomii; **B**: Sokolniki Wielkie,

1946; **P**: Marcin 2006; Helena 2016; **MS**: Genowefa 1947; **Ch**: Beata 1971 - ginekolog; Piotr 1979 - informatyk, matematyk; **E**: w 1958 roku wstąpił do ZHP; od 1960 do 1965 roku był uczniem Liceum Pedagogicznego w Rogoźnie Wlkp. i nadal był członkiem ZHP; w 1964 roku został instruktorem ZHP (funkcję tę pełnił do 1971 roku); w roku 1965 rozpoczął studia na Uniwersytecie Adama Mickiewicza (UAM) w Poznaniu, na kierunku matematyka; w marcu 1968 roku przez okres 3 miesięcy został zawieszony w prawach studenta; w 1970 roku ukończył studia; **Ca**: w 1970 roku rozpoczął pracę na UAM na stanowisku asystenta; 1970 - praca magisterska „Zwartość i jej rola w analizie”; 1977 - tytuł doktora nauk matematycznych, praca doktorska „Uogólnione równania różniczkowe i twierdzenia o punkcie stałym”; 1987 - doktor habilitowany nauk matematycznych, praca habilitacyjna „Istnienie i własności rozwiązań równań różniczkowych w przestrzeni Banacha”; 2002 - tytuł profesora; 1987 - 1991 - wicedyrektor Instytutu Matematyki; od 1991 - kierownik Zakładu Równań Różniczkowych; od 1991 - kierownik Studium Podyplomowego z Matematyki i Studium Podyplomowego z Informatyki; 1991 - 1992 - kierownik Zakładu Analizy Matematycznej w WSP w Zielonej Górze; **WaCW**: autor i współautor artykułów naukowych opublikowanych w różnych krajach świata np.: USA, Japonia, Indie, RFN, Polska, Serbia, Włochy, Czechy, Węgry, Słowacja, Korea oraz podręcznika „Elementy matematyki dla informatyków”; wybrane publikacje: Kneser type theorems for ordinary differential equations in Banach spaces, *J. Differ. Equations* 45 (1982), 139-146; On the existence of solutions of differential equations in Banach spaces, *Bull. Pol. Acad. Sci. Math.* 33 (1985), 607-614; Oscillation of solutions to nonlinear neutral delay differential equations, *J. Appl. Anal.*, Vol. 8, No. 2 (2002), 261-278 (współautor: S. H. Saker); The Henstock-Kurzweil-Pettis integrals and existence theorems for the Cauchy problem, *Czech. Math. J.*, 54 (129), (2004), 279 - 289 (współautor: M. Cichoń, A. Sikorska); (S. H. Saker, I. Kubiacyk, Reverse Dynamic Inequalities and Higher Integrability Theorems, *J. Math. Anal. Appl.* 471 (1-2) (2019), 671-686; **CaSa**: założyciel Fundacji Edukacji w Środzie Wlkp. (instytucja pożytku publicznego) i jej prezes; 2005 - 2007 rektor WWSSE w Środzie Wlkp.; w latach 2007 - 2018 Prorektor WWSSE; od 2018 jest rektorem WWSSE w Środzie Wlkp.; w latach 1974 - 1995 był członkiem i działaczem partii lewicowych; w 1997 roku zaangażował się w pracę samorządu miejskiego; w latach 1998 - 2004 pełnił funkcję przewodniczącego Rady Miejskiej w Środzie Wlkp.; od 1998 do 2014 był radnym Rady Miejskiej; w latach 2014 - 2018 był radnym Rady Powiatu; od 2018 jest rad-

nym Rady Gminy; **Aw**: Nagroda Ministra Edukacji Narodowej z tytułu osiągnięć naukowych 1998; od kilkunastu lat (niemal co roku) nagrody Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu lub Dziekana za osiągnięcia naukowe lub dydaktyczne; Medal Komisji Edukacji Narodowej 2004; tytuł doktora Honoris Causa 2017; Złoty Medal Akademii Narodowej „K.D. Uszyński” 2017 (Ukraina); **LS**: angielski, rosyjski; **H**: sport; **PMM**: ślub, tytuł doktora i doktora habilitowanego, profesora; **OA**: inne działalności: recenzowanie książek i prac naukowych dla: KBN, redakcji różnych czasopism matematycznych oraz Mathematical Reviews; członkostwo Komitetu Redakcyjnego „Discussions Mathematicae”; „Próby i Szkice Humanistyczne”; „Studies of economic and social processes”; szereg wykładów na konferencjach i w różnych uniwersytetach m. in.: Conference of Differential Equations and their Applications, Equadiff 9 (1997) Brno; Difference Equations (1998) Poznań; Fifth International Conference Inclusions Grynów; International Scientific Conference on Mathematics (1999) Herlany (Słowacja); współpraca m.in. z profesorami z uniwersytetów w Aligarh (Indie) M.S. Khan, Grand Forks (USA) J. Nowok, Bratysławie - J. Diblík, A. Doszla, Koszycach - A. Hascak, Płowdów - J. Bainow, Mińsku - E. Barabanow, A. Korzjuk, Monachium - R. Bader, Neapolu - S. Sessa, Olomuńcu - J. Andres, Port Said - M. D. Khan, Unjain (Indie) - S. Sharma, Ismaili (Egipt) - N.M. Ali, Ankarze - A. Yantir; współorganizowanie V Międzynarodowej Konferencji z p-addycyjnej analizy funkcjonalnej 2-7 czerwca Poznań 1998 roku; współorganizowanie konferencji: z okazji 10 rocznicy śmierci prof. W. Orlicza Poznań, września 2000, 100 rocznicy urodzin prof. W. Orlicza, Poznań 2004, oraz Zjazdu Polskiego Towarzystwa Matematycznego 2004; **RoS**: chcieć, umieć i pracować =

Łyczewek Włodzimierz

mgr prawa **O**: polski polityk, senator Rzeczypospolitej Polskiej VI kadencji, samorządowiec były wiceprzewodniczący Rady Miasta Szczecina, adwokat bardzo szanowany zarówno w środowisku prawniczym Szczecina, jak i wśród jego mieszkańców, właściciel kancelarii adwokackiej oraz wieloletni dziekan Okręgowej Izby Adwokackiej w Szczecinie, członek Naczelnej Rady Adwokackiej w Warszawie, podróżnik, autor artykułów prasowych i książki podróźniczej, kierownik rajdowy, finalista Samochodowych Mistrzostw Polski w latach startów Sobiesława Zasady i Andrzeja Jaroszewicza; **B**: Poznań, 07.06.1945; **P**: Roman Łyczewek i Krystyna z d. Wiza; Roman - dr prawa, pracował w Poznaniu potem w Szczecinie, w okresie drugiej wojny światowej członek Komedy Głównej Szarych Szeregów pseudonim

„Gród” i komendant Chorągwi Wielkopolskiej oraz członek Delegatury na Kraj Rządu Polskiego w Londynie, w 1940 uciekając przed gestapo, wyjechał do Generalnej Guberni, uczestnik powstania warszawskiego; w czerwcu 1945 przyjechał pociągiem do Szczecina jako radca prawny pierwszego, szczecińskiego powojennego prezydenta, Piotra Zaremby, był też pierwszym po wojnie adwokatem w Szczecinie (w mieście jest park im. Romana Łyczewka); Krystyna - romanistka, z zawodu artystka fotografik, członek wielu powojennych organizacji fotograficznych, w 1943 uciekając przed gestapo również wyjechała do Generalnej Guberni, także uczestniczyła w powstaniu warszawskim, pseudonim „Iga” (rocznik „Kolumbów”); oboje doczekali się, wychowali i wykształcili syna Lecha (dr ekonomii i przez 25 lat konsul polski w Casablance, Madrycie i Nowym Orleanie), córkę Ewę (mgr inż architekt, fotografik, prezes Towarzystwa Fotograficznego) oraz syna Włodzimierza (prawnik, adwokat); jeden z przodków z rodu Łyczewków brał udział w Powstaniu Styczniowym w 1863, potem został zesłany przez Rosjan na Syberię; **MS**: Weronika z d. Kasicka - fotoreporter prasowy, córka Ryszarda i Ewy; **Ch**: Hanna 1970 - adwokat; Monika 1974 - adwokat; Dariusz 1985; Wiktoria 2018; **GrA**: przodkowie ze strony ojca, dziadkowie Franciszek Łyczewek i Michalina z d. Michałowska, pochodzili z Ostrowa Wielkopolskiego, Franciszek był prezesem Związku Fabrykantów w Poznaniu, Michalina zajmowała się prowadzeniem domu oraz wychowywaniem dzieci: Stefana (sędziego), Zenona (oficer ułanów), Wandy (lekarz) i Romana (prawnik); przodkowie ze strony matki, dziadkowie Władysław Wiza i Anna, pochodzili z Poznania, Władysław był kupcem i jednym z twórców powstania wielkopolskiego, potem został pierwszym komendantem polskiej policji w Poznaniu, natomiast jego starszy brat, Zygmunt Wiza, był dowódcą oddziału powstania wielkopolskiego, które wybuchło 27 grudnia 1918 pod początko-

wym dowództwem majora Stanisława Tańczaka; Władysław i Anna doczekali się, wychowali i wykształcili dwie córki, Aleksandrę i Krystynę; **E**: 1951 - 1958 uczęszczał do Szkoły Podstawowej w Szczecinie, potem do II Liceum Ogólnokształcącego w Szczecinie i Liceum Ojców Pijarów w Krakowie; 1968 ukończył studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu; 1968 - 1970 aplikacja sędziowska w Szczecinie, 1970 - 1974 aplikacja adwokacka także w Szczecinie; **Ca**: po ukończeniu aplikacji sędziowskiej i adwokackiej w 1974 rozpoczął praktykę adwokacką w jednym z zespołów adwokackich w Szczecinie; od 1991 prowadzi własną kancelarię adwokacką, angażując się jednocześnie w działalność samorządową miasta Szczecina; w kadencji: 1994-1998 jako adwokat został wiceprzewodniczącym Rady Miasta Szczecina i jednocześnie w latach 1995 - 1998 radnym Sejmiku Zachodniopomorskiego; od 1991 jest (z przerwą) dziekanem Izby Adwokackiej w Szczecinie oraz od 1991 (bez przerwy) członkiem Naczelnej Rady Adwokackiej w Warszawie; w latach 2005 - 2007 senator Rzeczypospolitej Polskiej VI kadencji; **WaCW**: autor ponad 500 artykułów z zakresu prawa i polityki publikowanych w prasie; autor książki podróźniczej pt: „Podróże od A do Z”, bogato opatrzonej reporterskimi zdjęciami żony Weroniki, zawierającej opisy najciekawszych miejsc z około stu krajów odwiedzonych w swoich wędrówkach podróźniczych; autor własnych programów emitowanych w Radio „AS” oraz w telewizji; **Aw**: Krzysztof Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski; Krzysztof Oficerski Orderu Odrodzenia Polski; Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi; Złota Odznaka „Adwokatura Zasłużonym”; Złota Odznaka Ministra Sportu i Turystyki; **Me**: Okręgowa Izba Adwokacka w Szczecinie (dziekan); Naczelna Rada Adwokacka w Warszawie (członek); Zrzeszenie Prawników Polskich (członek); Zarząd Wojewódzki Automobilkłubu Szczecin (prezes 1988 - 1999); Zarząd Wojewódzkiego Polskiego Związku Motorowego w Szczecinie (prezes); Klub Sportowy „Pogoń” Szczecin (wiceprezes 1995 - 1999); Zarząd Wojewódzkiego Polskiego Związku Brydża Sportowego w Szczecinie (prezes); Zarząd Wojewódzki Polskiego Związku Tenisa Stołowego w Szczecinie (prezes); przewodniczący Rady Nadzorczej Browaru OTEX w Szczecinie; członek Platformy Obywatelskiej RP oraz Rady Powiatu Szczecińskiego tej partii; **Ach**: przez pięć lat udział w finałach Mistrzostw Polski Rajdów Samochodowych; kilkakrotnie mistrz Samochodowych Rajdów o Mistrzostwo Okręgu Szczecińskiego; **LS**: rosyjski, angielski, francuski, niemiecki; **H**: rajdy samochodowe, tenis stołowy, pływanie, piłka wodna, podróże, piłka

nożna, jazda na nartach, żeglowanie (posiadanie patentu sternika jachtowego), motorowodniactwo (posiadanie własnej motorówki oraz patentu sternika motorowodnego), literatura o tematyce thriller polityczny, słuchanie muzyki poważnej i rozrywkowej; **PMM**: pionier Ziemi Szczecińskiej od 1945, przybył z rodzicami do Szczecina jako dziecko, mając wówczas zaledwie cztery miesiące; zwieźdzenie 146 krajów świata *

Major Bogusław

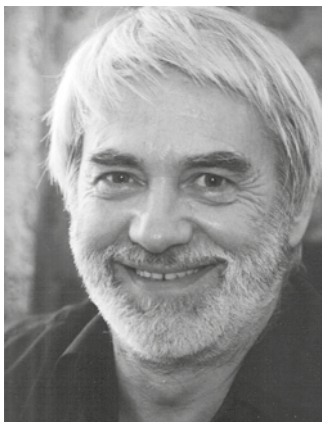
FOTO: PAN

prof. dr hab. inż. **O**: profesor zw., wieloletni dyrektor Instytutu Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN w Krakowie, uznany specjalista w zakresie technologii laserowej; **P**: Franciszek był sztygarem w Kopalni Soli w Wieliczce, Aniela z d. Klimczyk w latach międzywojennych była nauczycielką w Małej Dąbrówce na Śląsku; **MS**: Jolanta z d. Podlipska jest mgr farmacji, absolwentką AM w Krakowie, emerytowaną farmaceutką aptek w Krakowie i Nowym Targu; **Ch**: Łukasz 1978 i Roman 1978 są absolwentami AGH Kraków, posiadają tytuł dr hab. inż. i są pracownikami naukowo-badawczymi w Instytucie Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN w Krakowie na stanowisku profesora; wnuczka Lena; **E**: 1970 - mgr inż. w AGH Kraków, 1976 doktorat w Instytucie Podstaw Metalurgii PAN, 1989 habilitacja w Instytucie Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN, 2003 tytuł profesora n. technicznych; **Ca**: od 16.05.1970 pracownik naukowo-badawczy Instytutu Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN w Krakowie, począwszy od asystenta do profesora zw., pełniąc funkcję w 1995 - 1999 kierownika założonego w IMIM PAN Zespołu Laboratoriów Badawczych, w 1999 - 2003 zastępcy dyrektora Instytutu ds. naukowych, w 2003 - 2011 dyrektora Instytutu MiIM; zagraniczne staże naukowe: 3 miesiące 1983 Dania, Riso National Laboratory, stypendium Ministerstwa Nauki Danii, 2 miesiące 1990 Niemcy, Technische Universität Braunschweig DAAD, 1 miesiąc 1993 Austria, Montan-

universität Leoben, stypendium Ministerstwa Nauki Austrii i 3 tygodnie 1994 również w Montanuniversität Leoben; **WaCW**: ponad 300 publikacji, IH=14; 6 tytułów wybranych z ostatnich lat 2014 - 2019: L. Major, J.M. Lackner, B. Major Bio-tribological TiN/Ti/a-C:H multilayer coatings development with a built-in mechanism of controlled wear, RSC Advances, 4 (2014)21108-21114; 2. A. Mzyk, R. Major, J.M. Lackner, F. Bruckert, B. Major, Cytotoxicity control of SiC nanoparticles introduced into polyelectrolyte multilayer films, RSC Advances, 4(2014)31948-31954; R. Major, K. Trembecka-Wojciga, M. Kot, J.M. Lackner, P. Wilczek, B. Major, In vitro hemocompatibility on thin ceramic and hydrogel films deposited on polymer substrate performed in arterial flow conditions, Materials Science and Engineering C61 (2016) 15-22; L. Major, M. Janusz, J.M. Lackner, M. Kot, B. Major Microstructure characterization of advanced protective Cr/CrN-a-C:H:Cr multilayer coatings on carbon fibre composite(CFC), Journal of Microscopy, Vol.262, Issue 3 2016(191-202); M. Janusz, L. Major, M. Kot, J.M. Lackner, B. Major Wear mechanisms characterization operating in micro-and nano-scale of the a-C:H coating implanted by Ag-Pt, Tribology International, Biotribology 13(2018) 16-22; L. Major, J.N. Lackner, M. Kot, B. Major Correlative microscopic characterization of biomechanical and biomimetic advanced CVD coatings on a PEEK substrate, progress in Organic Coatings 134(2019)244-254; **Aw**: Srebrny Krzyż Zasługi 1989, Krzyż Kawalerski OOP 2005, Krzyż Oficerski OOP 2012, Nagroda Prezesa PAN 2004, Nagroda Ministra Nauki i Informatyzacji 2005; **Me**: od 2010 członek korespondent PAN, od 2020 członek rzeczywisty PAN, w 2015 - 2018, 2019 - 2023 wybrany członek Komisji Rewizyjnej PAN zastępca przewodniczącego, w 2011 - 2020 przewodniczący Komitetu Nauki o Materiałach PAN i przewodniczący Rady Naukowej IMIM PAN w Krakowie, od 2018 przewodniczący Rady Programowej Centrum Laserowych Technologii Metali Politechniki Świętokrzyskiej i PAN, członek PAU; **Ach**: najważniejsze osiągnięcia naukowe: inżynieria materiałowa, inżynieria powierzchni, technologie laserowe, funkcjonalne kardio-biomateriały, powłoki tribologiczne, diagnostyka mikrostruktury i właściwości, modyfikacja powierzchni PU z zastosowaniem powłok na bazie tytanu i węgla, podwyższenie właściwości biomedycznych w implantach do kontaktu z krwią, powłoki węgla amorficznego implantowane krystalitami Ag-Pt o zastosowaniu bio-tribologicznym; analiza mechanizmu zużycia w mikro i nano skali, wykorzystanie metod diagnostyki biomedycznej, charakterystyki materiałów w aspekcie ich biomedycznego zastosowania, zastosowanie zaawansowanych metod funkcjonalizacji powierzchni z wykorzystaniem metod sy-

mulujących naturalne procesy tworzenia naczyń, dopracowanie materiałowe analogów tkankowych z przeznaczeniem dla nowej generacji implantów naczyniowych, metalurgia - mechanizm tworzenia niejednorodności tekstury odtłuszczenia i rekrytalizacja, naprężenia własne; patenty: P371147 „Pompa krwi, zwłaszcza pneumatyczna komora wspomagania serca“ Fundacja Rozwoju Kardiologii, Zabrze, IMiM PAN, Kraków, Joanneum Research Forschungsgesellschaft mbH, Graz AT, P 366528 „Sposób wytwarzania ochronnych kompozytowych warstw powierzchniowych na stopach tytanu na implanty kostne“, T. Wierżchoń, B. Major, W. Mróz, E. Czarnowska, J.R. Sobiecki i EP 1 912 687 B1 „Blond pump in particular hart assist device“ Fund. Rozwoju Kardiologii w Zabrzu, IMiM PAN w Krakowie, Joanneum Research Forschungsgesellschaft mbH, Austria; realizacja i kierowanie licznymi projektami badawczymi m.in. PBZ-KBN-082/TO8/2002 Nowe materiały dla inżynierii biomedycznej (kierownik zespołu), PBZ-KBN-100/TO8/2003 Projektowanie i wytwarzanie funkcjonalnych materiałów gradientowych (koordynator projektu i kierownik zadania), KMM-NoE Project FP6 KMM-VIN Project EP7 MATRANS Micro and Nanocrystalline Functionally Graded Materials for Transportation Applications (kierownik zadania), Strategiczny Projekt Badawczy „Polskie Sztuczne Serce“ (koordynator pakietu i realizator zadania), MNT ERA-NET FP/6 CardioBioMat Nanostructural materials for implants and cardiovascular biomedical devices (kierownik projektu); wypromowanie 6 doktorów, recenzowanie 20 doktoratów, 18 habilitacji, 11 wniosków do tytułu profesora; czynny udział w licznych konferencjach oraz chairman i organizator Międzynarodowej Konferencji AMT2010; uzyskanie akredytacji ISO dla kierowanego Zespołu Laboratoriów Badawczych; utworzenie Studium Doktoranckiego w Instytucie w połączeniu z PK, następnie UJ; utrzymywanie wysokiego poziomu kierowanego Instytutu, zapewniając stabilność finansową i naukową, oraz wprowadzenie nowej tematyki obejmującej fotowoltaikę i biomateriały; **LS**: angielski, niemiecki, rosyjski; **H**: pływanie, narty, gimnastyka, grzybobranie, ogród; **PMM**: ślub w 1976 roku i narodziny synów 1978, naukowe pobytu zagranicę, szczególnie w Leoben i poznanie wielu ciekawych ludzi nauki, awanse naukowe, a szczególnie profesura, wybór na członka korespondenta i rzeczywistego PAN; **OA**: zastępca redaktora naczelnego Archives of Metallurgy and Materials, red. działowy Biuletynu PAN Wyd. IV Nauk Technicznych Bull.Pol.Ac.Ser. Techn.; **RoS**: pracowitość, szerokie spektrum badawcze począwszy od rentgenografii poprzez technologie laserowe do technologii biomedycznych, bezkonfliktowe kierowanie zespołem *

Mazurkiewicz Antoni

prof. dr hab. **B:** Mikołajewice, 27.06.1934; **P:** Władysław 1904 - inżynier, żołnierz Armii Poznań, kawaler Orderu Virtuti Militari za bitwę nad Bzurą, po ucieczce z obozu żołnierzy AK, walczył w Powstaniu Warszawskim (1944); Maria Xawera z d. Januszevska 1910 - przy mężu; **MS:** Maria Ludwika 1936 - biolog; Violetta Toszewa 1940 - językoznawca; **Ch:** Michał 1961 - historyk, po UW; wnuk Maurycy 1984 - po stosunkach międzynarodowych na UW; prawnik Mikołaj 2012 - uczeń; **GrA:** dziadek ze strony matki Wiesław - wicedyrektor ds. technicznych zakładów PZInż Ursus; **E:** 1945 - 1950 LX Gimnazjum Ogólnokształcące im. Wojciecha Górskiego; 1950 - 1955 Uniwersytet Warszawski, Wydział Matematyki, stopień magistra matematyki, na podst. pracy „Własności topologiczne rozwiązań równań różniczkowych”; 1965 - Instytut Matematyczny PAN, stopień doktora matematyki, na podst. pracy „Rozpoznawanie słów w językach formalnych”; 1973 - Instytut Matematyczny PAN, stopień doktora habilitowanego nauk matematycznych, na podst. pracy „Algebraiczna Teoria Programów”; 1978 - Rada Państwa, tytuł profesora nauk matematycznych; **Ca:** 1955 - 1956 Instytut Matematyczny PAN, asystent; 1956 - 1958 Instytut Matematyczny PAN, starszy asystent; 1959 - 1970 Instytut Maszyn Matematycznych, adiunkt; 1971 - 1978 Instytut Podstaw Informatyki PAN, 1979 - 1980 profesor nadzwyczajny; Instytut Podstaw Informatyki PAN; 1980 - nadal, profesor zwyczajny; 1993 - 1999 Uniwersytet Jagielloński, Instytut Informatyki - profesor (1/2 etatu); 1981 - 2018 Instytut Podstaw Informatyki PAN, profesor zwyczajny; w komitetach redakcyjnych czasopism naukowych: Fundamenta Informaticae (honorary editor) (IOS Press, Amsterdam, Washington DC, Tokyo); Int. Journal of Foundations of Computer Science (World Scientific, Singapore, New Jersey, London, Hong Kong); Journal of Universal Computer

Science (Vienna, World Wide Web); **Aw:** Nagroda Państwowa Zespołowa II st. 1972; Nagroda Państwowa Zespołowa II st. 1978; Złoty Krzyż Zasługi 1980; Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski 1995; Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski 2000; Doktor Honoris Causa Uniwersytetu w Bordeaux 2005; **Me:** od 1991 Academia Europaea; od 1990 European Association for Theoretical Computer Science (Członek Rady); od 1988 Towarzystwo Naukowe Warszawskie; 1976-2004 Komitet Informatyki PAN, 1980 - 1981 przewodniczący; 1996-2008 Centralna Komisja ds. Tytułu i Stopni Naukowych; od 1976 Rada Naukowa Instytutu Podstaw Informatyki PAN, 1991 - 1999 przewodniczący; 1996 - 2000 Rada Języka Polskiego przy Prezisie PAN; **Ach:** zdefiniowanie semantyki programów poprzez równania; stworzenie teorii śladów dla systemów rozproszonych; **LS:** angielski, rosyjski; **H:** wspinaczka wysokogórska, rower, astronomia (pisał programy astronomiczne), łamigłówni, turystyka; **PMM:** ciekawość; wybitni profesorowie jako wykładowcy; w niektórych przypadkach dużo szczęścia; **OA:** dziedziny zainteresowań: 1984 - nadal, obliczenia lokalne, algorytmy rozproszone, systemy wieloagentowe; 1976 - nadal, teoria współbieżności, podstawy systemów współbieżnych, algorytmy współbieżne; 1968 - 1976 semantyczne opisy systemów programowania, formalne modele programów i procesów obliczeniowych, matematyczne podstawy informatyki; 1964 - 1967 - teoria programów i języków formalnych; 1955 - 1963 programowanie, języki programowania, konstrukcja kompilatorów języków programowania; działalność dydaktyczna: 1993 - 1999 Uniwersytet Jagielloński, seminarium z algorytmów rozproszonych; 1993 - 1997 Uniwersytet Jagielloński, wykład z teorii śladów; 1990 - nadal, Seminarium „Matematyczne Podstawy Informatyki” IPI PAN (z P. Dembińskim, W. Penczkim, A. Tarleckim, J. Winkowskim); 1989 - 1990 Seminarium ze współbieżności, UW (z L. Czaja i J. Winkowskim); 1986 - 1987 Seminarium ze współbieżności, Dept. of Computer Science, Leiden University; 1986 - 1987 wykład „Concurrency II”, Dept. of Computer Science, Leiden University; 1975 - wykład z matematycznej teorii programowania na studium doktoranckim Politechniki Warszawskiej; 1975 - 1988 Seminarium z matematycznych podstaw informatyki w IPI PAN (z A. Blikle i J. Winkowskim); 1974 - wykład z algebraicznej teorii programów w Między. Centrum Banacha; 1972 - 1973 wykłady z matematycznej teorii programów na studium doktoranckim Politechniki Warszawskiej; 1972 - 1973 wykład z języków formalnych na studium doktoranckim UW; 1971 - 1973 wykład z teorii algorytmów i seminarium z teorii automatów, wydz. mate-

matyki UW; 1971 - 1974 Seminarium z matematycznych podstaw informatyki w IPI PAN; 1970 - 1971 wstęp do informatyki, wykład na Wydz. Matematyki UW; 1968 - 1970 wykład z teorii obliczalności na Wydz. Matematyki UW; 1964 - 1968 wykład z języków programowania w Instytucie Matematycznym PAN; **RoS:** działał na ogół samodzielnie, ale spośród swych uczniów wypromował 10 doktorów; **Web:** <http://www.ipipan.waw.pl/staff/a.mazurkiewicz/amaz.htm> ■

Nowastowski Janusz

mgr inż. elektryk **O:** przedsiębiorca, działacz gospodarczy; **B:** Bydgoszcz, 09.11.1952; **P:** Stefan - właściciel zakładu produkcyjnego w branży elektrycznej do 1982 roku, od tego roku zakład przejął syn; Bogumiła z d. Nowicka - korektorka w Ilustrowanym Kurierze Polskim w Bydgoszczy; **MS:** Krystyna z d. Rybicka - analityk medyczny; **Ch:** Magdalena 1977 - mgr pedagogiki, absolwentka UKW w Bydgoszczy; Paweł 1978 - absolwent Wyższej Szkoły Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu; Katarzyna 1983 - mgr germanistyki; absolwentka LSW w Warszawie; wnuki: Maria, Pola, Zofia, Antoni, Nela; **E:** 1967 - 1972 Technikum Mechaniczno-Elektryczne w Bydgoszczy, klasa o profilu elektrycznym; 1972 - 1978 Akademia Techniczno-Rolnicza (obecnie UTP) w Bydgoszczy, Wydział Telekomunikacji i Elektrotechniki, kierunek elektrotechnika; **Ca:** 1978 - 1982 Studencka Spółdzielnia Pracy Inventus w Bydgoszczy, założyciel i prezes Zarządu; 1982 - 2017 własna działalność gospodarcza: Zakład Produkcji Kabli Elektrycznych Elnowa w Bydgoszczy; **CO:** firma zajmowała się produkcją wtyczek, gniazd, nasadek oraz kabli i przewodów elektrycznych; w latach 2014 - 2019 prowadził internetowe portale gospodarcze www.przewody.com.pl i www.gielda-rezerw.pl; **WaCW:** autor publikacji drukowanych w Wiadomościach Elektrotechnicznych SEP i Zeszytach Naukowych w zakresie historii i współczesnych proble-

mów przemysłu elektrotechnicznego, samorządu gospodarczego w Polsce, w tym m.in. Przemysł elektrotechniczny w Polsce w latach 1916 - 2017, Terminologia w dziedzinie elektryczności, Rozwój przemysłu elektrotechnicznego w Polsce na tle przemian własnościowych, Historia oceny jakości wyrobów elektrycznych w Polsce, Normalizacja w obszarze elektryki, Wymagania dokumentacyjne wobec kabli i przewodów elektrycznych wynikające z prawa EU - stan prawny w Polsce, Conformance Europeenne Zgodność Europejska Jeden Znak CE - wiele znaczeń i wymagań; **Aw:** Srebrny Krzyż Zasługi RP -1984; Złoty Krzyż Zasługi RP 2002; Złota Honorowa Odznaka Krajowej Izby Gospodarczej 2013; Złota Odznaka Honorowa SEP 2017; **Me:** Kujawsko-Pomorski Związek Pracodawców i Przedsiębiorców 1990 - 2019, członek Zarządu i przewodniczący Komisji Rewizyjnej; Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Oddział w Bydgoszczy 1976 - nadal, członek Zarządu Koła Terenowego 1996 - 2001, skarbnik Oddziału 2018 - nadal; Zarząd Główny SEP - przewodniczący Sekcji Przemysłu Elektrotechnicznego 2012 - 2016, wiceprzewodniczący Rady Firm Przemysłu Elektrotechnicznego i Energetyki 2017 - nadal, sekretarz Polskiego Komitetu Terminologii 2017 - nadal, członek Zespołu Ekspertów SEP 2018 - nadal; Stowarzyszenie Producentów Kabli i Osprzętu Elektrycznego 2003 - 2010 dyrektor Biura; Polska Izba Gospodarcza Elektrotechniki, dyrektor Biura Izby w Bydgoszczy i wiceprezes Zarządu 2010 - nadal; Rotary Club Bydgoszcz Stare Miasto 2008 - nadal, prezydent Rotary Club 2010 - 2011; Stowarzyszenie Ordynacka 2000 - nadal; Krajowa Izba Gospodarcza w Warszawie 2010 - nadal, członek Rady KIG 2010 - nadal; Polski Komitet Normalizacyjny - członek Rady PKN 2014 - nadal; **Ach:** życie rodzinne; założenie i działalność Studenckiej Spółdzielni Pracy Inventus; zorganizowanie samorządu gospodarczego producentów kabli; 35-letnia stabilna działalność firmy Elnowa; **LS:** angielski; **H:** gra w golf, jazda na nartach, nordic walking, pływanie; **PMM:** założenie rodziny 1976; narodziny dzieci i wnuków; decyzja o założeniu Studenckiej Spółdzielni Pracy Inventus w Bydgoszczy 1978; **RoS:** żyj i daj życie innym; „My way“; **Web:** www.pige.com.pl *

Olszewski Jurek Stanisław

prof. dr hab. n. med. **O:** kierownik kliniki, otolaryngologia, audiologia, foniatria, rehabilitacja medyczna, onkologia laryngologiczna; **B:** Kikół, woj. kujawsko-pomorskie, 30.06.1955; **P:** Jan Olszewski; Stanisław z d. Szulc; **MS:** żonaty; **Ch:** Magdalena 1981 - fizjoterapeuta, mieszkanka i pracuje w Anglii; Monika 1983 - mgr ekonomii, prowadzi własną firmę; Aleksandra 1997 - studentka kosmetologii, Uniwersytet Medyczny w Łodzi, Wydział

Farmacji; **E:** 1980 - lekarz medycyny, Wydział Lekarski WAM ukończony z wyróżnieniem; 1984 - I stopień specjalizacji w zakresie otolaryngologii; 1987 - II stopień specjalizacji w zakresie otolaryngologii; 1984 - doktor nauk medycznych, praca „Budowa zewnętrzna i wewnętrzna nerwu słomowego człowieka”; 1996 - doktor habilitowany nauk medycznych, ocena ogólna dorobku naukowego oraz rozprawa habilitacyjna „Badania doświadczalne nad wpływem niedokrwienia pochodzącego z tętnic kręgowych na czynność ucha wewnętrznego świnek morskich”; 1997 - profesor nadzwyczajny Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi (WAM); 1997 - I stopień specjalizacji w zakresie organizacji ochrony zdrowia wojsk; 1998 - tytuł specjalisty w zakresie organizacji ochrony wojsk; 2000 - tytuł specjalisty medycyny sportowej; 2001 - profesor nauk medycznych; 2002 - tytuł specjalisty audiologii, specjalisty rehabilitacji medycznej; 2004 - uprawnienia do orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności w zakresie specjalności lekarz; 2005 - tytuł specjalisty w zakresie audiologii i foniatrii; **Ca:** 1981 - 1984 lekarz medycyny w jednostce Głównego Kwatermistrzostwa Wojska Polskiego; wolontariat w Klinice Otolaryngologicznej WAM; od 1984 starszy asystent Zakładu Anatomii Prawidłowej Instytutu Nauk Podstawowych WAM; od 1989 adiunkt Zakładu Anatomii Prawidłowej Instytutu Nauk Podstawowych WAM; od 1990 adiunkt Kliniki Otolaryngologicznej WAM; 1987 - 2000 kurator STN WAM (m.in. organizator 3 Ogólnopolskich Konferencji Studenckich Towarzystw Naukowych i 2 Ogólnopolskich Warsztatów Studenckich Kół Pediatrycznych); 1992 - 2002 opiekun Koła Studenckiego Towarzystwa Naukowego (STN) przy Klinice Otolaryngologicznej Instytutu Chirurgii WAM; 1994 - 1999 sekretarz Koordynatora Współpracy między WAM a Petrochemią Płock; od 1997 wielokrotnie członek Komisji Egzaminacyjnej z zakresu otolaryngologii przy Konsultancie WP;

1997 - 1998 sekretarz Rady Naukowej Instytutu Chirurgii WAM; 1997 - 2001 członek Rady Lekarskiej Wojskowej Izby Lekarskiej; 1997 - 2002 członek Senatu WAM; 1998 - 2002 sekretarz naukowy Komitetu Redakcyjnego Przeglądu Wojskowo-Medycznego; 1998 - 2002 członek Komisji Senackiej WAM ds. Kadrowych i Organizacyjnych oraz ds. Studenckich; od 1999 nieetatowy Zastępca Komendanta Instytutu Chirurgii WAM; 1999 - 2002 konsultant Wojska Polskiego w dziedzinie laryngologii oraz Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej z zakresu otolaryngologii, audiologii, foniatrii i laryngologii dziecięcej; 2000 - 2001 koordynator współpracy pomiędzy WAM a PKN ORLEN Płock SA; od 2001 nieetatowy zastępca Komendanta Wydziału Lekarskiego WAM ds. Fizjoterapii; od 2002 - członek Senatu UM w Łodzi; od 2002 - zastępca Komendanta Wydziału Lekarskiego ds. Dydaktycznych WAM; 2002 - 2008 dziekan Wydziału Fizjoterapii UM w Łodzi; od 2003 członek Rady Naukowej Kwartalnika Ortopedycznego; od 2003 kierownik Kliniki Otolaryngologii i Rehabilitacji Fono-Audiologicznej (od 2005r. Klinika Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej) UM w Łodzi; od 2004 kierownik Katedry Chirurgii Głowy i Szyi (od 2006r. II Katedry Otolaryngologii) Uniwersytetu Medycznego w Łodzi (UM w Łodzi); od 2012 członek Komitetu Naukowego Nowej Audiofonologii; od 2007 członek Komitetu Redakcyjnego Otolaryngologii Polskiej; 2007 - 2014 konsultant Wojewódzki w dziedzinie Audiologii i Foniatrii; od 2008 członek Rady Naukowej Otolaryngologii - Przegląd kliniczny; 2007 - 2010 członek Komisji Patofizjologii Słuchu, Mowy i Zaburzeń Komunikacyjnych PAN; od 2012 członek Zespołu Konsultantów kwartalnika „Polish Journal of Rehabilitation Research“; od 2012 dziekan Wydziału Wojskowo-Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi; od 2013 konsultant wojewódzki w dziedzinie otorynolaryngologii; od 2014 członek Rady Naukowej Journal Hearing Science; od 2015 przedstawiciel Polski w Europejskiej Federacji Towarzystw Audiologicznych (European Federation of Audiology Societies); od 2015 członek Komitetu Nauk Klinicznych PAN na kadencję 2015-2018 i 2020-2023; od 2020 członek Zespołu Ekspertów do opracowania i aktualizacji programu w dziedzinie otorynolaryngologii; od 2021 członek Rady Naukowej Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu w Kajetanach k. Nadarzyna; **WaCW:** 458 publikacji (374 wydrukowanych w czasopiśmie krajowych i 84 w zagranicznych); 616 doniesień naukowych na 215 kongresach, zjazdach, sympozjach i konferencjach (w tym 166 krajowych i 49 zagranicznych); wielokrotnie napisane scenariusze i udział w filmach edukacyjnych dla studentów medycyny i fizjoterapii; udział w kolegium naukowym

wydania Wielkiej Encyklopedii Medycznej, Biblioteka Gazety Wyborczej, Poznań 2011; udzielenie Patentu Europejskiego nr 3498166 na innowacyjne prototypowe urządzenie do elektromagnetycznej stymulacji ucha w leczeniu subiektywnych szumów usznych 2021; **Aw:** Nagroda Sekretarza Naukowego PAN za działalność naukową 1979; Złoty Medal „Za Zasługi Dla Obronności Kraju” 1988; Odznaka „Przyjacieli Dziecka” za pracę społeczną dla dobra dzieci 1993; „Srebrny Krzyż Zasługi” 1998; Medal Komisji Edukacji Narodowej za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania 1999; „Złoty Krzyż Zasługi” 2002; Medal im. dra Henryka Jordana 2003; Honorowa Odznaka „Za Zasługi Dla Ochrony Zdrowia” 2005; Medal „Pro Memoria” za wybitne zasługi w utrwalaniu pamięci o ludziach i ich czynach w walce o niepodległość Polski podczas II wojny światowej i po jej zakończeniu 2007; Złoty Medal „Za Zasługi Dla Ligi Obrony Kraju” 2008; Medal z okazji 65 lat Wyższego Szkolnictwa Medycznego w Łodzi 2010; Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski 2020; wielokrotnie nagrody za osiągnięcia naukowe oraz nagrody dydaktyczne od rektora UM; **Me:** od 2003 członek Polskiego Towarzystwa Rehabilitacji; od 2002 skarbnik Oddziału Łódzkiego Polskiego Towarzystwa Otolaryngologów - Chirurgów Głowy i Szyi, Sekcji Foniatrycznej, Onkologicznej i Rynologicznej; od 1984 członek Polskiego Towarzystwa Otolaryngologów - Chirurgów Głowy i Szyi; 2011-2013 Przewodniczący Sekcji Onkologicznej Polskiego Towarzystwa Otolaryngologów - Chirurgów Głowy i Szyi; 2018 - 2020 Przewodniczący Sekcji Audiologicznej Polskiego Towarzystwa Otolaryngologów - Chirurgów Głowy i Szyi; 2018 Godność Honorowego Członka Polskiego Towarzystwa Otolaryngologów - Chirurgów Głowy i Szyi; od 2020 Przewodniczący Sekcji Foniatrycznej Polskiego Towarzystwa Otolaryngologów - Chirurgów Głowy i Szyi i Członek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Otolaryngologów Dziecięcych; w trakcie studiów, członek Studenckiego Koła Naukowego przy Zakładzie Anatomii Prawidłowej; **Ach:** promotor: 36 doktoratów, 101 prac magisterskich oraz 12 dyplomowych; recenzent: 5 osób do tytułu profesora i 3 superrecenzent, przewodniczący 6 komisji habilitacyjnych, członek 4 komisji habilitacyjnych, recenzent 11 habilitacji, 24 prac doktorskich, 13 magisterskich i 44 prac licencjackich; kierownik: 6 lekarzy specjalizujących się na I stopień z otolaryngologii, 8 lekarzy specjalizujących się na II stopień z otolaryngologii, 6 lekarzy specjalizujących się na II stopień z audiologii i foniatrii, 1 lekarza specjalizującego się z audiologii; **LS:** dobra komunikacyjna znajomość w mowie i piśmie języka angielskiego, rosyjskiego i francuskiego; **H:** jazda na nartach, tenis stołowy, pływanie ■

Pietruszka-Zasadny Alicja

lek. med. **O:** uznana kardiolog, twórcza przemyskiej kardiologii inwazyjnej, ordynator Oddziału Kardiologicznego z Oddziałem Intensywnego Nadzoru Kardiologicznego w Wojewódzkim Szpitalu w Przemyślu; **B:** Przemyśl, 16.06.1953; **P:** Władysław i Janina z d. Krwawicz byli repatriantami z Dobromila; **Ch:** Bartosz jest absolwentem AGH w Krakowie, Wydziału Inżynierii Komputerowej z tyt. mgr inż.; Mateusz jest absolwentem UMK w Toruniu, Wydział Lekarski CM w Bydgoszczy z tyt. lek.med.; wnuk Tymon; **GrA:** wuj Tadeusz Krwawicz był wybitnym prof. n. med., spec. okulista, jednym z najwybitniejszych na świecie autoritetów XX wieku w dziedzinie okulistyki; **E:** 1972 - I LO im. Juliusza Słowackiego w Przemyślu; 1978 - lek. med. na UM w Lublinie, 1983 - I st. specjalizacji, w 1986 - II st. specjalizacji z chorób wewnętrznych, 1992 - II st. specjalizacji z kardiologii, szereg szkoleń i pobytyw naukowych w kraju i za granicą; **Ca:** od 1978 od asystenta stażysty do starszego asystenta w Zespole Opieki Zdrowotnej oraz w Wojewódzkim Szpitalu w Przemyślu w Oddziale Chorób Wewnętrznych, następnie w Oddziale Kardiologicznym z Oddziałem Intensywnego Nadzoru Kardiologicznego, pełniąc funkcję w 2002 - 2005 zastępcy dyrektora ds. lecznictwa, w 2002 - 2003 dyrektora Szpitala i kierownika utworzonej przez siebie Pracowni Hemodynamiki, od 2005 ordynatora Oddziału Kardiologii z OINK, oraz od 1989 kierownika Wojewódzkiej Poradni Kardiologicznej; **Aw:** Brązowy Medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju” 1998, Medal „Zasłużony Pracownik Służby Zdrowia” 2001, Złoty Krzyż Zasługi nadany przez Prezydenta RP 2011, Odznaka „Zasłużony dla Powiatu Przemyskiego” 2012, Odznaka „Za Zasługi dla Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych” 2013; **Me:** Polskie Towarzystwo Kardiologiczne, Europejskie Towarzystwo Kardiologiczne, Polskie Towarzy-

stwo Echokardiograficzne, Polskie Towarzystwo Badań nad Miazdycą, założycielka Stowarzyszenia Metalowych Serc w Przemyślu; **Ach:** ukończenie liceum ze statusem „prymusa” i otrzymanie indeksu na wybrany przez siebie kierunek oraz uczelnię, wcześniej laureatka wielu olimpiad przedmiotowych szczególnie wojewódzkiego i centralnego; zdobycie doświadczenia zawodowego i naukowego w Wojewódzkim Szpitalu w Przemyślu oraz w najlepszych Klinikach Kardiologicznych w kraju i za granicą, w tym Instytucie Kardiologii w Krakowie i Warszawie; nawiązanie współpracy w 1997 roku z Instytutem Kardiologii w Krakowie, w celu ułatwienia chorym dostępu do nowoczesnej diagnostyki oraz zabiegów ratujących życie np. angioplastyki wieńcowej, czy zabiegów na otwartym sercu i uruchomienie przy szpitalu łódzkiego; rozpoczęcie starań umożliwiających w kierowanym szpitalu stworzenie samodzielnego ośrodka z wykonywaniem koronografii oraz plastyki wieńcowej, również w ostrej fazie zawału serca, zgodnie z obowiązującymi standardami; utworzenie w 2003 roku Pracowni Hemodynamiki wraz z Oddziałem Kardiologii i Pododdziałem Intensywnego Nadzoru Kardiologicznego, Zakładu Medycyny Nuklearnej, ratującą dla szpitala i pacjentów posiadaną cenną aparaturę w postaci angiografu i scyntygrafu a w 2005 roku całodobowego zabiegowego dyżuru „zawałowego”, zabezpieczającego mieszkańców Podkarpacia; dokonanie remontów i zlokalizowanie całego Oddziału na jednym piętrze; intensywny, ciągły rozwój kierowanego Oddziału zgodnie ze światowymi standardami, zajmując ważne miejsce spośród 160 ośrodków kardiologii inwazyjnej i elektroterapii w Polsce, na Podkarpaciu będąc jednym z dwóch oprócz Oddziału Klinicznego Szpitala Wojewódzkiego nr 2 w Przemyślu; czynny udział w licznych konferencjach, kongresach, zjazdach krajowych i międzynarodowych oraz organizacja cyklicznych corocznych konferencji naukowych „Postępy w kardiologii i kardiochirurgii” pod patronatem dyrektora Instytutu w Krakowie prof. n. med. Antoniego Dziatkowiaka, z udziałem najwybitniejszych polskich i zagranicznych kardiologów i kardiochirurgów, w 2000 roku międzynarodowej konferencji z udziałem dyrektorów, również Instytutu Kardiologii i Kardiochirurgii we Lwowie, co zapoczątkowało ścisłą współpracę obu ośrodków i szkolenie ukraińskich lekarzy w Krakowie, wykonywanie operacji kardiochirurgicznych we Lwowie pod nadzorem prof. A. Dziatkowiaka i prof. J. Sadowskiego, w 2005 Konferencji Naukowej „I Zamkowe Warsztaty Kardiologii Inwazyjnej”, co zapoczątkowało cykliczne warsztaty; satysfakcja z kierowania specjalizacjami z kardiologii i chorób wewnętrznych, które uzyskało 30 lekarzy z Podkarpacia; założe-

nie w 1997 roku w Przemysłu Klubu Metalowych Serc, jednej z nielicznych wówczas organizacji pacjentów w Polsce o charakterze non profit, skupiającej ok. 100 chorych po operacjach na otwartym sercu, po przeszczepach serca, w celu przywrócenia chorych do normalnego życia oraz pomocy chorym, oczekującym na zabiegi; organizacja dla nich szkoleń z zakresu rehabilitacji, dietytyki, oraz innych dyscyplin medycznych, szeroko rozumianej profilaktyki pierwotnej i wtórnej chorób sercowo-naczyniowych; organizowanie akcji społecznych dla lokalnego środowiska np. „Przeçois zawał”, „Przeçois raka”, turnusy rehabilitacyjne, spotkań edukacyjnych, audycji w mediach; obecnie udział w pracach Rady Pacjentów ROP przy Rzeczniku Praw Pacjenta; uhonorowanie tytułem w Ogólnopolskim Konkursie „Lekarz Roku 1999”, „Przemysłan Roku 2006” i Medalem „Lider Sukcesu 2011”; **LS:** angielski, rosyjski, łacina; **H:** literatura, kwiaty, narty; **PMM:** pokonanie oporu środowiska i stworzenie w Przemysłu nowoczesnego Oddziału Kardiologii Inwazyjnej z 3 stopniem referencyjności, na poziomie oddziału klinicznego; **RoS:** wiedza i doświadczenie, łatwość przekazu, podejmowanie odważnych decyzji i upór oraz determinacja w ich realizacji, szacunek do każdego człowieka ■

Stochel Grażyna

prof. dr hab. **O:** profesor zw. Wydziału Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, kierownik Zespołu Fizykochemii Koordynacyjnej i Bionieorganicznej, uznany specjalista w zakresie chemii koordynacyjnej, bionieorganicznej i fotochemii, członek korespondent PAN; **B:** Olshzyn, 06.04.1954; **P:** Stefan Kurzawski, Zofia z d. Okarmus; **MS:** Jerzy Stochel - dr n. matematycznych, wieloletni prodziekan Wydziału Matematyki Stosowanej i członek senatu AGH w Krakowie; **CH:** Anna i Marcin; Anna jest absolwentką UJ CM, dr n. med. specjalistką pediatrą i gastroenterologiem, wnuki: Antonina, Adam, Aleksan-

der; **GrA:** kuzyn babci Walentyny Kurzawskiej z d. Smorawińskiej Mieczysław Smorawiński był członkiem legionów, generałem brygady; **E:** 1978 - mgr chemii z wyróżnieniem na UJ w Krakowie, 1983 doktorat na podstawie dorobku i pracy „Fotocchemia nitrozylopięciocyjanożelazianu(II) w roztworach niewodnych” i 1993 habilitacja na podstawie rozprawy „Kinetyka i mechanizmy reakcji modelowych cyjanowych kompleksów żelaza. Badania konwencjonalne i wysokociśnieniowe” w UJ w Krakowie; 2001 tytuł profesora n. chemicznych; **Ca:** od 1978 pracownik naukowo-dydaktyczny, począwszy od asystenta stażysty do profesora zw. na Wydziale Chemii w Zakładzie Chemii Nieorganicznej UJ w Krakowie, pełniąc funkcje w 1994 - 2003 kierownika Grupy Chemii Bionieorganicznej a od 2003 kierownika Zespołu Fizykochemii Koordynacyjnej i Bionieorganicznej oraz kierownika Pracowni Fotolizy Laserowej : równocześnie pełniła funkcje z wyboru: 1998 - 2005 prodziekana a 2008 - 2012 i 2012 - 2016 dziekana Wydziału Chemii UJ, w latach 2005 - 2019 członka Senatu UJ, w 2012 - 2016 członka Rady Muzeum UJ, w 2019 - 2020 członka Rady Uczelni UJ; naukowe pobyty zagraniczne: 1984 czteromiesięczny pobyt w Uniwersytecie Goethego we Frankfurcie n/Menem, 1987 - 1988 w ramach stypendium Fundacji Humboldta dwuletni pobyt w Uniwersytecie Goethego i Uniwersytecie w Regensburgu oraz późniejsze pobyty na Uniwersytecie w Witten-Herdecke 1991, w Erlangen-Nürnberg 1998; post-doc w Uniwersytecie w Ferrarze 1994/1995, profesor wizytujący w CNRS i Uniwersytecie w Orleanie 2006; ponadto w latach 1984-2020 krótkoterminowe pobyty w laboratoriach m.in. w Bolonii, Padwie, Ferrarze, Lund, Orleanie, Erlangen, Paryżu, Nancy, Coimbrze, Barcelonie, Saragossie; **WaCW:** główne zainteresowania naukowo-badawcze: chemia koordynacyjna, chemia bionieorganiczna, fotochemia, nanochemia, pogranicze nauk chemicznych i biologicznych, molekularne podstawy życia; ponad 200 publikacji w czasopismach o obiegu międzynarodowym; wybrane tytuły: „Light and metal complexes in medicine” Coord.Chem. Rev. 1998, „Mechanistic studies on the reversible binding of nitric oxide to metmyoglobin”, J. Am. Chem. Soc., 2001, „Kinetics and mechanism of the reversible binding of nitric oxide to reduced cobalamin B12r”, J. Am. Chem. Soc., 2001, „Bioinorganic photochemistry. Frontiers and mechanisms”, Chem. Rev. 2005, „Mechanisms of Singlet-Oxygen and Superoxide-Ion Generation by Porphyrins and Bacteriochlorins and their Implications in Photodynamic Therapy” Chem.A.Eur. J., 2010, “Bioinorganic antimicrobial strategies in the resistance era” Coord.Chem.Rev., 2017, “Urban Particulate Matter-Induced Decomposition of S-Nitrosoglutathione Relevant to Aberrant

Nitric Oxide Biological Signaling”, ChemSusChem., 2019; współautor 2 książek naukowych „Bioinorganic Photochemistry”, Wyd. Wiley, 2009, „Inorganic Photochemistry” tom 69 w serii „Advances in Inorganic Chemistry” (red.), Wyd. Elsevier, 2011; współedytor „Coord. Chem. Rev.” tom 159, 1998; współautor 3 podręczników akademickich w tym: „Podstawy i perspektywy chemii koordynacyjnej” pod redakcją Z. Stasickiej i G.Stochel, Wyd. UJ, Kraków 2014 (tom I) i 2017 (tom II); współautor 17 patentów międzynarodowych; **Aw:** uhonorowanie przez Senat UJ nagrodą za wybitne osiągnięcia naukowe - Laur Jagielloński 2012, indywidualne i zespołowe naukowe Nagrody Rektora UJ, Nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wzyszego, Medal Komisji Edukacji Narodowej 2012, Medal „Scientiae et Tempori Futuro” (2018); Medal „De Chimia Gedanensi Bene Meritis 2017; Medal „Sapientis Sat” Stowarzyszenia im. Jędrzeja Śniadeckiego, Karola Olszewskiego i Zygmunta Wróblewskiego 2018; **Me:** członkostwo na skutek wyboru lub nominacji: od 2016 członek korespondent Polskiej Akademii Nauk oraz członek Rady Kuratorów PAN, od 2019 członek Academia Europaea, od 2012 członek a od 2020 członek prezydium Komitetu Chemii PAN, od 2016 członek International Advisory Board of Coimbra Chemistry Center, od 2016 członek Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, od 2020 członek Rady Doskonałości Naukowej, od 2018 członek Rad Naukowych Instytutów Chemii Fizycznej PAN Warszawa, Instytutu Katalizy i Fizykochemii Powierzchni PAN Kraków i Instytut Chemii Bioorganicznej PAN Poznań, od 2013 członek Komisji ds. Wyróżnień i Medali Polskiego Towarzystwa Chemicznego; **Ach:** ponad 200 artykułów naukowych, udział w realizacji ponad 60 projektów badawczych, w tym kierowanie ponad 30-ma krajowymi i zagranicznymi, finansowanymi przez KBN, NCN, NCBiR, ERA NET, reprezentowanie Polski w Management Committees COST Chemistry Actions D10 „Innovative methods and techniques for chemical transformations” (1998 - 2003) oraz D30 „High Pressure Tuning of Chemical and Biochemical Processes” (2003 - 2007); współautorstwo 17 patentów w większości międzynarodowych; wypromowanie 28 doktorów chemii, recenzowanie kilkudziesięciu prac doktorskich, habilitacyjnych i wniosków profesorskich oraz kilkuset artykułów naukowych; objęcie funkcji dziekana wydziału w 2008 roku, będąc wtedy jedyną kobietą na tym stanowisku na 22 uniwersyteckie i politechniczne wydziały chemiczne na polskich uczelniach; udział w doprowadzeniu do wybudowania i oddania nowej siedziby dla kierowanego Wydziału Chemii na Kampusie 600-lecia Odnowienia UJ i do odnowienia infrastruktury badawczej, w dużej mierze dzięki realizacji projektów; inicjator i wieloletni kierownik

specjalizacji z chemii biologicznej na studiach chemicznych, udział w opracowywaniu programu tych studiów na forum europejskim w ramach sieci uczelni European Chemistry Thematic Network; zainicjowanie i udział w uruchomieniu w 2010 roku interdyscyplinarnych studiów doktoranckich Nauki Molekularnej dla Medycyny, w skrócie Mol-Med; członek Zespołu ekspertów Uczelnianej Komisji Akredytacyjnej (2005 - 2008), organizator lub współorganizator ponad 50 międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych, członek komitetów naukowych międzynarodowych konferencji naukowych z zakresu chemii koordynacyjnej, biologicznej, medycznej oraz fotochemii; **LS:** angielski, niemiecki; **H:** historia sztuki, muzyka klasyczna, filmy przyrodnicze, wyprawy krajoznawcze ■

Tretyn Andrzej

FOTO: ANDRZEJ ROMANSKI

prof. dr hab. **O:** pracownik naukowy, nauczyciel akademicki, specjalista w zakresie biologii i biotechnologii roślin; manager szkolnictwa wyższego; **B:** Mielęcin, powiat wrocławski, 12.04.1955; **P:** Edward; Stefania z d. Kuchta; **MS:** Joanna z d. Jarkiewicz; **Ch:** Aleksandra 1984; Aleksander 1995; Julia 1997; wnuczka Alina 2018; **E:** 1970 - 1974 i LO im. Ziemi Kujawskiej we Włocławku; 1974 - 1978 Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, kierunek biologia; 1978 - 1981 Uniwersytet Wrocławski, Wydział Biologii, studia doktoranckie; 1983 - stopień doktora n. biologicznych, tytuł pracy doktorskiej „Wpływ humanu sodu i faniny chińskiej na ultrastrukturę komórki i na enzymy związane z membranami i ścianą komórkową” pod kierunkiem prof. Stefana Gumowskiego; 1991 - stopień doktora habilitowanego w zakresie cytofizjologii roślin na podstawie cyklu publikacji dotyczących roli acetylocholin w roślin; 1996 - tytuł profesora n. biologicznych; **Ca:** 1981 - UMK, Wydział Biologii i Nauk o Ziemi, asystent w Zakładzie Biologii Komórki, w latach

1986 - 1993 adiunkt; 1993 - stanowisko profesora nadzwyczajnego; 1993 - 2002 kierownik Pracowni Izotopowej i Analizy Instrumentalnej oraz Zakładu Biotechnologii; 1999 - stanowisko profesora zwyczajnego; 2010 - nadal kierownik Katedry Fizjologii Roślin i Biotechnologii po odejściu prof. Jana Kopcewicza na emeryturę; 1997 - 1999 dyrektor Instytutu Biologii i Ochrony Środowiska; 1999 - 2005 dziekan Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi; 2005 - 2012 prorektor UMK ds. nauki i współpracy z zagranicą; 2012 - 2020 JM Rektor UMK; **WaCW:** w latach 1988 - 1994 przebywał na uczelniach zagranicznych, m.in. w Holandii jako stypendysta Wageningen Agricultural University, Niemczech jako stypendysta Fundacji A. von Humboldta, Justus-Liebig Universität, Giessen, w Wielkiej Brytanii na York University, York oraz Plymouth Marine Laboratory, Plymouth i Japonii (RIKEN, Wako-shi); pod koniec lat dziewięćdziesiątych wielokrotnie przebywał w Max-Planck Institute for Plant Breeding Research w Kolonii, realizując projekt w ramach V Programu Ramowego i jako stypendysta Fundacji A. von Humboldta oraz na Uniwersytetach w Cambridge, Freiburg i Padwie jako kontraktor i koordynator programu Tempus-Phare; w 2004 roku otrzymał prestiżowe stypendium rządu japońskiego Japan Society for the Promotion of Science; JSPS, które odbył w RIKEN Plant Science Center w Yokohamie; w tym samym roku jako wizytujący profesor przez trzy miesiące prowadził badania w Gyeongsang University (Korea Południowa); działalność naukowa: biologia komórki, cytofizjologia, elektrofizjologia i fotomorfogeneza roślin, a obecnie biotechnologia oraz biologia medyczna i molekularna; autor i współautor ponad 270 publikacji naukowych, z czego 134 w czasopismach indeksowanych w bazie Web of Science (ORCID:0000-0002-6278-5590); najważniejsze publikacje: Tretyn Andrzej. Wąpni w komórkach eukariotycznych; występowanie, transport, komórkowy mechanizm działania. PWN Warszawa 1994; Tretyn Andrzej, Kendrick E. Richard. 1991. Acetylcholine in plants: Presence, metabolism and mechanism of action. The Botanical Review 57: 33-73; Tretyn Andrzej, Kendrick E. Richard, Kopcewicz J. 1992. Cytochemical studies on phytochrome-mediated changes of Ca²⁺ localization in etiolated oat coleoptile cells. Journal of Experimental Botany 43: 439-448; Bajguz Andrzej, Tretyn Andrzej. 2003. The chemical characteristic and distribution of brassinosteroids in plants. Phytochemistry 62: 1027-1046; Gołbiewski Marcin, Deja-Sikora Edyta, Cichosz Marcin, Tretyn Andrzej, Wróbel Borys. 16S rDNA pyrosequencing analysis of bacterial community in heavy metals polluted soils. Microbial Ecology 2014, 67: 635-647; współautor

podręczników akademickich: Fizjologia roślin (PWN, Warszawa, wyd. I-III), Biologia komórki roślinnej (PWN, Warszawa, tom 1-2) oraz monografii naukowych, m. in. Fitochrom i morfogeneza roślin (PWN, Warszawa), Brassinosteroidy - hormony roślinne, (Wydawnictwo UMK) i Fizjologia plonowania roślin (Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Warmińskiego-Mazurskiego); **Aw:** pięciokrotnie Nagroda I stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego; **Me:** Societas Humboldtiana Polonorum; Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP), wiceprzewodniczący 2016 - 2020; Toruńskie Towarzystwo Naukowe; **Ach:** rodzina; doprowadzenie uniwersytetu do uzyskania statusu uczelni badawczej - jednej z 10 w Polsce oraz do wejścia w skład europejskiej sieci uniwersytetów YUFE (Young Universities for the Future of Europe); dorobek badawczo-naukowy; osiągnięcia w pracy dydaktycznej, m.in. wypromowanie 62 licencjatów, 145 magistrów, 18 doktorów, z czego 6 jest już profesorami; **LS:** angielski; **H:** podróże, kuchnie świata, muzyka rockowa; **PMM:** narodziny dzieci i wnuczki; wybory i powołania na wszystkie stanowiska oraz funkcje na wydziale i uczelni; wybory na Rektora UMK 2012 i 2016; **RoS:** uczciwość w życiu i pracy; **Web:** www.wikipedia.org/wiki/Andrzej_Tretyn, www.andrzej.tretyn.prac.umk.pl ■

Weiss Zofia

mgr **O:** historyk sztuki, znawca okresu Młodej Polski, fundatorka i prezes Fundacji Muzeum Wojciecha Weissa oraz Zofia Weiss Gallery w Krakowie; **B:** Kraków, 30.06.1962; **P:** Stanisław Weiss 1927 - 1997 - prof. Politechniki Krakowskiej, wybitny specjalista w dziedzinie konstrukcji stalowych, Jadwiga z d. Zych 1932 - 2019 - dr matematyki, wykładowca na Politechnice Krakowskiej; **MS:** Iwo Nowina Konopka - syn Haliny Nowina Konopki, posłanki na Sejm RP I, III i IV kadencji, architekt, prezes spółki „Platformowe Systemy Parkingowe Nowina Konopka Tech-

nologies“; **Ch**: Lech 1984 - matematyk, Data Scientist w firmie Comarch; Alfred 1997 - student architektury Politechniki Krakowskiej; Stanisław 1999 - student ekonomii na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie; Konstancja 2002 - uczennica LO Zakonu Pijarów Kraków; **Gra**: dziadek Wojciech Weiss 1875 - 1950 - malarz, jeden z najwybitniejszych artystów Młodej Polski, profesor i rektor ASP w Krakowie, babka Aneri Irena Weissowa 1888 - 1981 - malarka, poetka; **E**: 1987 - mgr historii sztuki UJ Kraków, Instytut Historii Sztuki; studia doktoranckie także; stypendystka Fundacji Lanckorońskich w Sussex University i Manchester University w Wielkiej Brytanii, studia w zakresie nowych metod interpretacji malarstwa XIX i początku XX wieku; **Ca**: 1987 - 1995 zatrudniona w Instytucie Historii Sztuki UJ i w Instytucie Sztuki PAN w Warszawie; 1995 - 1997 kierownik Działu Malarstwa w Galerii Polskiego Malarstwa i Rzeźby XIX wieku w Sukiennicach MNK; od 1997 pracuje jako freelancer w dziedzinie historii sztuki i krytyki artystycznej, współpracuje z galeriami, muzeami oraz instytucjami naukowymi w Polsce i na świecie; od 2002 prowadzi w Krakowie galerię sztuki współczesnej, znaną jako Galeria Weiss Nowina Konopka, a obecnie Zofia Weiss Gallery, skupiając się na promocji artystów młodego i średniego pokolenia, wywodzących się głównie z ASP w Krakowie; w 2006 powołała Fundację Muzeum Wojciecha Weissa, gdzie pełni funkcję prezesa; współpracuje z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego, z Instytutem Adama Mickiewicza, z Muzeum Narodowym w Krakowie i Muzeum Krakowa, z Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, z Muzeum Literatury w Warszawie, z Akademią Sztuk Pięknych w Krakowie, z Muzeum Jana Kasprowicza na Harendzie; poza granicami Polski zrealizowała duże projekty kulturalne; 2008 - 2018 projekt „Zatrocze“ we współpracy z Trockim Historycznym Parkiem Narodowym na Litwie; 2012 - 2014 projekt Partage Plus, którego celem była digitalizacja dzieł sztuki z okresu Art Nouveau dla biblioteki cyfrowej, wirtualnego muzeum i archiwum Europeana; 2016 - wystawę monograficzną Wojciecha Weissa „De Trots van Polen“ w Gemeentemuseum den Haag w Holandii; kuratorka kilkudziesięciu wystaw muzealnych, autorka opracowań monograficznych artystów okresu Młodej Polski, licznych artykułów naukowych i krytycznych; **WaCW**: „Piękno do mnie przyszło (Beauty came to me) Wojciech Weiss. Malarstwo białego okresu 1905 - 1912“; Wilanów 2007; „1900 Weiss on the crossroads, with selected critical texts“ Partage Plus 2014; „Władysław Jarocki“ ASP Kraków 2015; „Wojciech Weiss 1875 - 1950. De Trots van Polen“; Gemeentemuseum den Haag 2016; „Konstanty Laszczka“, współautorstwo, ASP Kraków 2017; **Aw**:

odznaczona dwukrotnie przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Złotą Odznaką za Opiekę nad Zabytkami“ 1997 i odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej“ 2018; **Me**: Stowarzyszenie Historyków Sztuki, Association of Art Historians, Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych, Genius Loci, Forum Muzeów Domów Historycznych, Domus Polonorum; **Ach**: 2007 - ogromny sukces wystawy malarstwa Wojciecha Weissa i jego żony Aneri „Piękno do mnie przyszło“, która została pokazana w kilkunastu muzeach w kraju i zagranicą, 2010 - organizacja cyklu wydarzeń na Rok Wojciecha Weissa; 2015 - wykład inauguracyjny na ASP w Krakowie, 2018 - odznaczenie za projekt „Zatrocze“ odznaką honorową Zasłużony dla Kultury Polskiej w Ambasadzie Polskiej na Litwie, 2020 - stypendystka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego; **LS**: angielski, francuski; **H**: artefakty i archiwalia; **PMM**: stworzenie scenariusza wystawy sztuki polskiej w Rosji „Imiona tożsamości“ z okazji 100-lecia odzyskania przez Polskę Niepodległości, kreacja wnętrza w Pałacu Tyszkiewiczów na Zatroczu na Litwie, znalezienie się o zmierzchu w pejzażu Villefranche, Cap Ferrat i Nicei; **OA**: współautorka ścieżki programowej „Jak tworzymy kulturę pamięci pro publico bono“ stowarzyszenia Genius Loci i Instytutu Przestrzeni Obywatelskiej Pro Publico Bono; zajmuje się rzecznictwem publicznym na rzecz ochrony tożsamości dzieł i wizerunku ich twórców; jest jurorem w konkursach Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie i Związku Polskich Artystów Plastyków; wobec globalnej pandemii w 2020 zrealizowała projekt „VR Galeria - Muzeum Młodych z Krakowskiej Akademii“; **RoS**: powtarzając za Norwidem i św. Janem Pawłem II - to „zachwyty niech nam będzie źródłem entuzjazmu do pracy; **Web**: zofiaweissgallery.com, wojciechweiss.pl ■

Zaborniak Wojciech

mgr inż. architekt **O**: architekt, prezes i projektant spółki WZAP, współzałożyciel spółki GPW; **B**: Szczytno, 30.12.1973; **P**: Andrzej - mgr inż. geodeta; Bożena - mgr biologii, była nauczycielką; **MS**: Karolina - mgr sztuki, śpiewaczka operowa; **Ch**: Karol; **E**: 1998 Szkoła Architektury Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Kopenhadze; 2000 Politechnika Gdańska, Wydział Architektury i Urbanistyki, mgr inż. architekt; 2007 uprawnienia do projektowania bez ograniczeń; **Ca**: 1998 - 1999 Bystrup Architecture w Kopenhadze, asystent architekta; 1999 - 2001 ADS Jacek Dominiczak Studio w Gdańsku, projektant; 2001 - 2013 T-33 Architekti, współwłaściciel, projektant; od 2013 WZAP Sp. z o.o. Sp. K., prezes, projektant; **WaCW**: publikacja zdjęć projektów w artykułach internetowych; wystawa dyplomowa w Kopenhadze; organizator i prele-

gent wystaw dot. technologii CLT; **CaSA**: adaptacja budynku szkolnego w Gdyni na potrzeby dzieci autystycznych, realizacja projektu pn.: Szkoła 2.0; **Aw**: podczas studiów stypendium Batorego i stypendium duńskiego ministra oświaty; nagrody w konkursach architektonicznych np.: I m. za projekt rozbudowy szkoły w Przywidzu o halę sportową (zrealizowany w 2011), II m. w Niemczech projekt Neuen Hafen Westseite w Bremenhaven; **Me**: od 2005 NAL Norweska Izba Zawodowa Architektów; od 2007 Pomorska Okręgowa Izba Architektów RP; w latach szkolnych zawodnik biegów krótkodystansowych Klubu Lekkoatletycznego w Olsztynie; **Ach**: wspaniały syn; Stypendium w Duńskiej Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych, Szkoły Architektury i praca w Kopenhadze; rozwój i dobra renoma firmy WZAP; realizacja licznych projektów architektonicznych na terenie Polski oraz w Stanach Zjednoczonych, Boliwii, Niemczech, z których najważniejsze to: Brama Portowa w Szczecinie, Office Park w Gdańsku oraz przy współpracy z nowojorską pracownią architektoniczną BTARCH: Fishing Facilities w Boliwii, Vacation Compound w Idaho, a także Greenpoint Artis Studios i East End Avenue Residence w Nowym Yorku; w przygotowaniu projekty nowego inteligentnego budynku szkoły dla dzieci z autyzmem w Gdyni i energooszczędne osiedle w Redzie; powracanie do technologii w budownictwie opartej na litym drewnie; **LS**: angielski, duński; **H**: architektura, spędzanie czasu z synem; **PMM**: narodziny syna, realizacja zagranicznych projektów, współpraca z fachowcami na całym świecie; **RoS**: kreatywność, upór w dążeniu do celu; **Web**: www.wzap.pl ■

Zoll Andrzej Stanisław

prof. dr hab. **O**: wybitny prawnik, współtwórca współczesnej kodyfikacji prawa karnego, były prezes Trybunału Konstytucyjnego i Rzecznik Praw Obywatelskich IV kadencji, profesor zw. Uniwersytetu

Jagiellońskiego w Krakowie i WSPiA w Rzeszowie, doctor h.c. multi; **B:** Sieniawa, 27.05.1942; **P:** Fryderyk był inż. rolnictwa, absolwentem UJ w Krakowie, w pierwszych latach po ukończeniu studiów administrował dobrami Korytowskich i Czarotoryskich w Poznańskim, następnie przeniósł się do Warszawy i był przewodniczącym Komisji Kwalifikacji Gruntów, w czasie okupacji niemieckiej był żołnierzem Września 1939 roku w st. kpt., obrońcą Modlina, później żołnierzem AK, uczestnikiem Powstania Warszawskiego dwukrotnie rannym, po wojnie wykladął w SGGW, aresztowany po 1949 roku, został wykupiony dzięki wstawiennictwu listów W. Lenina przechowywanych przez rodzinę a dzięki odkryciu u siebie artystycznego talentu rzeźbiarskiego w związku z trudnościami ze znalezieniem pracy przystąpił do konkursu na rzeźbę na dachu barokowego Pałacu Branickich, w rezultacie był autorem kilku realizacji rzeźbiarskich w Warszawie, następnie objął funkcję dyrektora reaktywowanego w 1956 roku Warszawskiego Oddziału TNOiK; Maria z d. Niemczewska; synowie Fryderyk i Feliks polegli w Powstaniu Warszawskim; **MS:** Wiesława z d. Czapkiewicz - jest emerytowanym adwokatem, absolwentką prawa UJ; **Ch:** Fryderyk 1970 - prof. dr hab. prawa, absolwent i pracownik naukowo-dydaktyczny UJ, specjalista prawa cywilnego oraz kierownik Katedry Prawa Europejskiego w Uniwersytecie w Osnabrück; wnuki: Fryderyk - kończy prawo na UŚ i Andrzej - student prawa na UJ; **GrA:** pierwsze wzmianki o rodzie Zollów sięgają przełomu XVI - XVII wieku a dokumenty rodzinne to metryki Jana Zolla ur. w 1720 roku i jego syna Fryderyka Wilhelma ur. w 1762 roku, który przyjechał do Polski w 1806 roku (zm. 1835); prapradziadek Christian Józef Zoll był burmistrzem Podgórze i wykładowcą w Szkole Inżynierskiej również w Podgórzu, pradiadek Fryderyk Zoll był prawnikiem, profesorem Katedry Prawa Rzymskiego UJ w Krakowie, dwukrotnie rektorem uczelni, dziadek Fryderyk był również prawnikiem, profesorem UJ, twórcą podstaw polskiego prawa cywilnego, w okresie międzywojennym znawcą i autorem projektu międzynarodowego prawa prywatnego, jak również projektu ustawy dot. prawa wekslowego tzw. lex Zoll, doctorem honoris causa Uniwersytetu Wileńskiego, Lwowskiego i Jagiellońskiego, w 1939 roku aresztowany w Sonderaktion Krakau, ale ze względu na wiek oraz dzięki pomocy jednego z wypromowanych doktorów został wypuszczony, więc skutecznie czynił starania o uwolnienie kolegów; dziadek Feliks Niemczewski był również prawnikiem, studentem Fryderyka Zolla; brat

dziadka Bogdan był uznanym w Krakowie duchownym, przewodniczącym Sądu Metropolitane; **E:** 1959 - VI LO im. T. Reytana w Warszawie; 1964 - mgr prawa w UJ Kraków; 1968 - doktorat na podstawie pracy „Stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu jako podstawa uznania czynu za przestępstwo” w UJ Kraków; 1973 - habilitacja na podstawie dorobku i wyróżnionej nagrodą przyznana przez czasopismo „Państwo i Prawo” rozprawy „Warunkowe umorzenie postępowania karnego” w UJ Kraków; 1988 - tytuł profesora nauk prawnych; zagraniczne pobytu naukowe: kilkakrotnie w Kolonii, Wiedniu i Fryburgu; **Ca:** 1964 - 2013 pracownik naukowo-dydaktyczny od asystenta do profesora zw. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Wydział Prawa i Administracji, Katedra Prawa Karnego, pełniąc funkcję w 1994 - 2012 kierownika Katedry, w 1980 - 1981 prodziekana Wydziału, obecnie uhonorowany tytułem profesora honorowego UJ, od 2009 profesor Wyższej Szkoły Prawa i Administracji w Rzeszowie, członek Senatu; wykorzystanie wiedzy w działalności publicznej: od 1989 sędzia w 1993 - 1997 prezes Trybunału Konstytucyjnego, w 1998 - 2000 przewodniczący Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów, w 2000 - 2006 Rzecznik Praw Obywatelskich, doradca Ministra Sprawiedliwości Zbigniewa Cwiągalskiego; udział w przygotowaniu ustawy o rozdzieleniu stanowiska Ministra Sprawiedliwości od Generalnego Prokuratora, w 2009 - 2015 członek Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego a w l. 2009-2013 jej przewodniczący; **WaCW:** ok. 300 publikacji naukowych; **Aw:** Krzyż Komandorski OOP 1997; Wielki Krzyż Zasługi z Gwiazdą Orderu Zasługi Republiki Federalnej Niemiec, Wielka Złota Odznaka Honorowa na Wstędze Republiki Austrii 1997; Krzyż Komandorski Orderu Wielkiego Księcia Giedymina Republiki Litewskiej 1997; Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski 2011; Nagroda A.v. Humboldta za osiągnięcia w rozwoju prawa karnego i demokracji 2003; Nagroda Totus za szerzenie kultury chrześcijańskiej w zakresie prawa, Nagroda im. Erazma i Anny Jerzmanowskich 2013; Nagroda im. Józefa Dietla 2015; oraz tytuł doctora honoris causa: Uniwersytetu Wileńskiego, Uniwersytetu Johannesesa Gutenberga w Moguncji, Akademii Medycznej we Wrocławiu; tytuł profesora honorowego UJ 2018; **Me:** Towarzystwo Naukowe Prawa Karnego; czynny członek PAU; były przewodniczący Komisji Etyki PAN, obejmującej działalność ludzi nauki wszystkich dziedzin z całej Polski; członek Akademii Nauki i Sztuki w Salzburgu i Polskiego PEN Clubu; **Ach:**

główne zainteresowania naukowo-badawcze to prawo karne, szczególne dogmatyczne zagadnienia prawa karnego; wypromowanie 42 doktorów i recenzowanie kilkudziesięciu prac doktorskich, habilitacyjnych i wniosków proferskich; satysfakcja z kontynuacji przez wychowanków kariery naukowej, zawodowej i działalności publicznej; współautor podręczników: A. Zoll, K. Buchała „Polskie prawo karne”, Wyd. PWN, Warszawa 1997 (wyd.2); A. Zoll, W. Wróbel „Polskie prawo karne. Część ogólna”, Wyd. Znak, Kraków 2010 (pierwsze wydanie); współautor i redaktor komentarza do 3-tomowego Kodeksu Karnego; wkład do nauki prawa karnego, w szczególności konstytucyjnych podstaw prawa karnego, koncepcji uniwersalnej i obiektywnej bezprawności oraz norm sprzężonych, dyrektyw sądowego wymiaru kary, konstrukcji kontraktów jako okoliczności wotnie legalizujących zachowanie; wkład w tworzenie i rozwój krakowskiej szkoły i propagowanie jej osiągnięć w kraju i za granicą; czynny udział w życiu społecznym i znaczne przyczynienie się do przemian w Polsce po 1989 roku; uczestnictwo w pracach Centrum Obywatelskich Inicjatyw Ustawodawczych „Solidarność” i jako ekspert prawny „S” w rozmowach „Okrągłego Stołu” przy podstoliku prawniczym; funkcja wiceprzewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej 4 czerwca 1989 roku a później jako sędzia TK przewodniczenie PKW w trakcie pierwszych wyborów prezydenckich w 1990 roku; działalność publiczna szczególnie jako sędzia i prezes Trybunału Konstytucyjnego, Rzecznik Praw Obywatelskich, oraz współtwórca współczesnej kodyfikacji prawa karnego; nawiązanie w tym okresie współpracy Polskiego Trybunału Konstytucyjnego z Europejskimi, członkostwo w Unii Europejskiej Trybunału Konstytucyjnego oraz bliska współpraca z najstarszym Austriackim Trybunałem Konstytucyjnym i pomoc w organizacji Trybunału Czechosłowackiego i Litewskiego; **LS:** niemiecki; **H:** malarstwo, literatura sztuki, turystyka górską; **PMM:** 1956 i 1980 lata przełomu w Polsce; założenie rodziny i przyjsięcie na świat syna i satysfakcja z kontynuowania przez niego rodzinnych tradycji prawniczych; profesura, będąca podsumowaniem osiągnięć naukowych; objęcie stanowiska prezesa Trybunału Konstytucyjnego i rzecznika Praw Obywatelskich; ukazanie się w 2011 roku autorskiej powieści rodzinnej „Zollowie” i przedstawienie w niej rodów Zollów, tradycji związanych z zamilowaniem do prawa oraz historii imienia Fryderyk, które dostaje w rodzinie każdy pierworodny; **RoS:** wartości wyniesione z domu, pamiętniki dziadka Fryderyka Zolla, szeroka wiedza prawnicza *

OBJAŚNIENIE SKRÓTÓW

Kowalski Jan

mgr **O**: przedsiębiorca, manager, prezes zarządu;
B: Warszawa, 31.07.1950; **P**: Stefan - lekarz ortopeda 1930; Zenobia - księgowa 1932; **MS**: Maria - zootechnik, 1952; **Ch**: Honorata 1983; Janusz 1989; **E**: 1966 - 1970 V LO w Warszawie; 1970 - 1975 Uniwersytet Warszawski, Wydział Prawa i Administracji; **Ca**: 1977 - nadal, właściciel kilku spółek prawa handlowego; **WaCW**: 2 wydawnictwa książkowe, ponad 60 artykułów z zakresu rozwoju przedsiębiorczości; **CaSA**: Klub Biznesu, Stowarzyszenie Honorowych Dawców Krwi, Koło Filatelistów; **Aw**: Złota Odznaka Izby Przemysłowo-Handlowej, Odznaka Honorowa „Za zasługi dla rozwoju gospodarki RP”, Odznaka Honorowy Zasłużony Dawca Krwi; **Me**: członek Polskiego Związku Motorowego; **Ach**: Nagroda Klubu Biznesu – 1996; **LS**: hiszpański (biegły), rosyjski, angielski (podstawowy); **H**: wspinaczka górską, kino włoskie, muzyka poważna; **PMM**: narodziny dzieci; **RoS**: zrównoważone ryzyko;
Web: www.kowalski.com

** Przykładowa biografia **

Name
Nazwisko

Title
Tytuł

Pseudonym
Pseudonim

O - Occupation
Zawód

B - Born
Miejsce i data urodzenia

P - Parents
Rodzice

MS - Marital status
Stan cywilny

Ch - Children
Dzieci

GrA - Great ancestors
Znaczący przodkowie

E - Education
Edukacja

Ca - Career
Kariera

CO - Companies ownership
Udziały w firmach

WaCW - Writings and creative works
Publikacje

CaSA - Civil and social activities
Aktywności społeczne i prywatne

Aw - Awards
Odznaczenia

Me - Memberships
Członkostwa

Ach - Achievements
Sukcesy

LS - Language skills
Znajomość języków

H - Hobby
Hobby

PMM - Personal magic moments
Szczególne momenty w życiu

OA - Other activities
Inne aktywności

RoS - Reason of success
Tajemnica sukcesu

Web
Strona www

PSN - Primary Social Network
Główny (najczęściej używany) profil w mediach społecznościowych

www.britishpedia.com